

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 137

Ediția în limba română

Legislație

Anul 60

24 mai 2017

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2017/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 privind mercurul și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1102/2008⁽¹⁾ 1**

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2017/853 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2017 de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme⁽¹⁾ 22**

Rectificări

- ★ **Rectificare la Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017) 40**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2017/852 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 mai 2017

privind mercurul și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1102/2008

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Mercurul este o substanță foarte toxică ce reprezintă o amenințare globală și gravă la adresa sănătății umane, inclusiv sub forma metil mercurului prezent în pește și în fructele de mare, în ecosisteme și în fauna și flora sălbatică. Având în vedere caracterul transfrontalier al poluării cu mercur, între 40 % și 80 % din depunerile totale de mercur din Uniune provin din afara Uniunii. Prin urmare, se justifică o acțiune la nivel local, regional, național și internațional.
- (2) Cea mai mare parte a emisiilor de mercur și a riscurilor de expunere asociate rezultă în urma unor activități antropice, printre care mineritul primar al mercurului și prelucrarea acestuia, utilizarea mercurului în produse, procese industriale, în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă, precum și arderea cărbunelui și din gestionarea deșeurilor de mercur.
- (3) Al șaptelea Program de acțiune pentru mediu adoptat prin Decizia 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ stabilește obiectivul pe termen lung al unui mediu netoxic și, în acest scop, prevede că sunt necesare acțiuni pentru a garanta reducerea la minimum a efectelor negative semnificative ale substanțelor chimice asupra sănătății umane și asupra mediului până în 2020.

⁽¹⁾ JO C 303, 19.8.2016, p. 122.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 martie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 25 aprilie 2017.

⁽³⁾ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

- (4) Comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2005 către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Strategia comunitară privind mercurul”, astfel cum a fost revizuită în 7 decembrie 2010 (denumită în continuare „strategia”), vizează reducerea la minimum și, atunci când este fezabil, eliminarea până la urmă a evacuărilor globale antropice de mercur în aer, apă și pe sol.
- (5) În ultimii 10 ani, în domeniul gestionării mercurului s-au obținut progrese semnificative în urma adoptării strategiei și a unei serii largi de măsuri privind emisiile de mercur, aprovizionarea cu mercur, cererea și utilizarea mercurului, precum și gestionarea surplusului și a stocurilor de mercur.
- (6) Strategia recomandă ca negocierea și încheierea unui instrument internațional privind mercurul, obligatoriu din punct de vedere juridic, să fie o prioritate, întrucât acțiunea Uniunii nu poate, singură, să garanteze o protecție eficace a cetățenilor Uniunii împotriva efectelor negative ale mercurului asupra sănătății.
- (7) Uniunea Europeană și 26 de state membre au semnat Convenția de la Minamata din 2013 privind mercurul (denumită în continuare „convenția”). Cele două state membre care nu au semnat convenția, Estonia și Portugalia, și-au exprimat angajamentul de a o ratifica. Uniunea Europeană și toate statele sale membre se angajează, prin urmare, să o încheie, să o transpună și să o pună în aplicare.
- (8) Aprobarea rapidă a convenției de către Uniune și ratificarea sa de către statele sale membre va încuraja utilizatorii și emițătorii de mercur importanți la nivel global, semnatarii ai convenției, să o ratifice și să o pună în aplicare.
- (9) Prezentul regulament ar trebui să completeze acquis-ul Uniunii și să stabilească dispoziții care sunt necesare pentru a asigura alinierea deplină a acquis-ului Uniunii la convenție, pentru ca Uniunea și statele sale membre să poată aproba, respectiv ratifica și pune în aplicare convenția.
- (10) Alte măsuri asumate de Uniune, care depășesc cerințele convenției, ar deschide calea către produse și procese fără mercur, așa cum s-a întâmplat cu Regulamentul (CE) nr. 1102/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (11) În conformitate cu articolul 193 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să mențină sau să stabilească măsuri de protecție mai stricte, cu condiția ca astfel de măsuri să fie compatibile cu tratatele și să fie notificate Comisiei.
- (12) Interzicerea exportului de mercur prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1102/2008 ar trebui să fie însoțită de restricții privind importul de mercur care să varieze în funcție de proveniența, de utilizarea avută în vedere sau de locul de origine al mercurului. Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, în special cele referitoare la competențele autorităților competente, ar trebui să continue să se aplice în ceea ce privește importurile de deșeuri de mercur.
- (13) Dispozițiile prezentului regulament privind importul de mercur și de amestecuri de mercur sunt destinate să asigure respectarea de către Uniune și statele membre a obligațiilor prevăzute în Convenție privind comerțul cu mercur.
- (14) Exportul, importul și fabricarea unei game de produse cu adaos de mercur care reprezintă o parte semnificativă în ceea ce privește utilizarea, în interiorul Uniunii și la nivel global, a mercurului și a compușilor de mercur ar trebui să fie interzise.
- (15) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile din acquis-ul Uniunii care stabilesc cerințe mai stricte pentru produse cu adaos de mercur, inclusiv în ceea ce privește conținutul maxim de mercur.
- (16) Utilizarea mercurului și a compușilor de mercur în procesele de fabricație ar trebui să fie eliminată treptat și, în acest scop, ar trebui oferite stimulente pentru cercetarea în domeniul alternativelor la mercur cu caracteristici inofensive sau, în orice caz, mai puțin periculoase pentru mediu și pentru sănătatea umană.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1102/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind interzicerea exporturilor de mercur metalic și de anumiți compuși și amestecuri de mercur și depozitarea în condiții de siguranță a mercurului metalic (JO L 304, 14.11.2008, p. 75).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

- (17) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ interzice, începând cu 10 octombrie 2017, fabricarea, introducerea pe piață și utilizarea celor cinci compuși ai fenilmercurului cunoscuți ca fiind utilizați, în special drept catalizatori, în producția de poliuretan. Începând cu 1 ianuarie 2018 ar trebui interzisă, de asemenea, utilizarea în producția de poliuretan a altor catalizatori cu conținut de mercur.
- (18) Producția de alcoolați care implică utilizarea mercurului ca electrod ar trebui eliminată treptat și astfel de procese de fabricație ar trebui înlocuite cât mai curând posibil cu procese de fabricație fără mercur. În absența unor procese disponibile și relevante de fabricație fără mercur, ar trebui să fie stabilite condițiile de operare pentru producția de metilat sau de etilat de sodiu sau de potasiu care presupune utilizarea mercurului. Ar trebui adoptate măsuri pentru a reduce utilizarea mercurului în vederea eliminării sale treptate din procesele de producție cât mai curând posibil și, în orice caz, înainte de 1 ianuarie 2028.
- (19) Fabricarea și introducerea pe piață a unor noi produse cu adaos de mercur și utilizarea unor noi procese de fabricație care presupun utilizarea mercurului sau a compușilor de mercur ar spori utilizarea mercurului și a compușilor de mercur, precum și emisiile de mercur în interiorul Uniunii. Aceste noi activități ar trebui, prin urmare, să fie interzise, cu excepția cazului în care o evaluare demonstrează că noile produse cu adaos de mercur sau noile procese de fabricație ar oferi beneficii semnificative pentru mediu sau sănătate și nu ar constitui riscuri majore nici pentru mediu, nici pentru sănătatea umană, precum și că nu sunt disponibile alternative fără mercur viabile din punct de vedere tehnic care oferă astfel de beneficii.
- (20) Utilizarea mercurului și a compușilor de mercur în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă reprezintă o parte semnificativă în ceea ce privește utilizarea mercurului și emisiile de mercur la nivel mondial, cu efecte negative atât pentru comunitățile locale, cât și la nivel global. Prin urmare, această utilizare a mercurului și a compușilor de mercur ar trebui interzisă în temeiul prezentului regulament și reglementată la nivel internațional. Fără a aduce atingere interzicerii acestei utilizări și pe lângă punerea în aplicare de către statele membre a unor sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării prezentului regulament, este, de asemenea, necesar să se prevadă un plan național pentru situația în care nu ar exista doar cazuri izolate de nerespectare a respectivei interdicții, pentru a soluționa problema pe care o reprezintă mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă în care amalgamarea mercurului este utilizată pentru extragerea aurului din minereu.
- (21) Utilizarea mercurului în amalgamul dentar constituie cea mai răspândită formă de utilizare a mercurului în Uniune și o sursă semnificativă de poluare. Prin urmare, utilizarea amalgamului dentar ar trebui eliminată treptat în conformitate cu convenția și cu planurile naționale, în special pe baza măsurilor enumerate în partea a II-a din anexa A la convenție. Comisia ar trebui să evalueze și să prezinte un raport privind fezabilitatea eliminării progresive a utilizării amalgamului dentar pe termen lung și, de preferință, până în 2030, luând în considerare planurile naționale cerute de prezentul regulament și respectând totodată pe deplin competența statelor membre în ceea ce privește organizarea și prestarea serviciilor de sănătate și de îngrijire medicală. În plus, pentru membrii vulnerabili ai populației, cum ar fi copiii și femeile însărcinate sau care alăptează, ar trebui luate măsuri preventive specifice de protecție a sănătății.
- (22) Numai utilizarea amalgamului dentar sub formă încapsulată predozată ar trebui să fie permisă, iar utilizarea de separatoare de amalgam în cabinetele dentare în care se utilizează amalgamul dentar sau în care se elimină plombe dentare pe bază de amalgam dentar sau se extrag dinți care conțin amalgam dentar ar trebui să devină obligatorie, pentru a proteja medicii dentiști și pacienții de expunerea la mercur și pentru a se asigura că deșeurile de mercur care rezultă sunt colectate și eliminate în conformitate cu o gestionare corespunzătoare a deșeurilor și în niciun caz nu sunt evacuate în mediul înconjurător. În acest sens, ar trebui interzisă utilizarea mercurului în vrac de către medicii dentiști. Capsulele de amalgam cum ar fi cele descrise în standardele europene EN ISO 13897:2004 și EN ISO 24234:2015 sunt considerate ca fiind adecvate pentru a fi utilizate de medicii dentiști. În plus, ar trebui stabilit un nivel minim de eficiență a retenției separatoarelor de amalgam. Conformitatea separatoarelor de amalgam ar trebui să fie evaluată în funcție de standardele relevante, precum standardul european EN ISO 11143:2008. Având în vedere dimensiunea operatorilor economici din sectorul medicinei dentare afectate de introducerea acestor cerințe, este necesar să se acorde un interval de timp suficient pentru adaptarea la noile cerințe.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

- (23) Formarea studenților la stomatologie și a medicilor dentiști în sensul utilizării de alternative fără mercur, în special în cazul membrilor vulnerabili ai populației, cum ar fi copiii și femeile însărcinate sau care alăptează, precum și cercetarea și inovarea în materie de sănătate buco-dentară, în vederea îmbunătățirii cunoștințelor despre materialele existente și despre tehnicile de restaurare, precum și a dezvoltării de materiale noi, pot ajuta la reducerea utilizării mercurului.
- (24) Peste 6 000 de tone metrice de deșeuri de mercur lichid vor fi generate în Uniune până la sfârșitul anului 2017, în principal din cauza eliminării obligatorii a celulelor cu catod de mercur din industria cloralcalilor, în conformitate cu Decizia de punere în aplicare 2013/732/UE a Comisiei ⁽¹⁾. Având în vedere capacitatea disponibilă limitată de transformare a deșeurilor de mercur lichid, depozitarea temporară a deșeurilor de mercur lichid ar trebui să fie permisă în continuare în baza prezentului regulament, pentru o perioadă de timp suficientă, care să permită transformarea și, după caz, solidificarea tuturor acestor deșeurilor produse. Această depozitare ar trebui să se realizeze în conformitate cu cerințele stabilite de Directiva 1999/31/CE a Consiliului ⁽²⁾.
- (25) Întrucât mercurul este o substanță foarte periculoasă în stare lichidă, ar trebui interzisă depozitarea permanentă fără o tratare prealabilă a deșeurilor de mercur, din cauza riscurilor pe care le implică eliminarea sa în acest fel. Prin urmare, înainte de depozitarea permanentă, deșeurile de mercur ar trebui să fie supuse operațiunilor corespunzătoare de transformare și, după caz, de solidificare. În acest scop și pentru reducerea riscurilor asociate, statele membre ar trebui să ia în considerare orientările tehnice privind mercurul prevăzute în Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora.
- (26) Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor privind deșeurile prevăzute de prezentul regulament, ar trebui să se ia măsuri pentru a se asigura un sistem de trasabilitate eficient de-a lungul întregului lanț de gestionare a deșeurilor de mercur, în cadrul căruia producătorilor de deșeuri de mercur și operatorii instalațiilor de gestionare a deșeurilor care stochează și tratează aceste deșeuri să li se solicite instituirea unui registru de informații, ca parte a obligației de păstrare a evidenței în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.
- (27) Convenția prevede ca părțile să depună eforturi pentru a elabora strategii corespunzătoare pentru identificarea și evaluarea siturilor contaminate cu mercur sau cu compuși de mercur. Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ prevede ca operatorii instalațiilor industriale să soluționeze problema contaminării solului. De asemenea, în conformitate cu Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, statele membre au obligația de a soluționa problema contaminării solului atunci când acest lucru afectează starea unui corp de apă. Prin urmare, Comisia și statele membre ar trebui să facă schimb de informații, în sensul partajării experiențelor privind inițiativele și măsurile adoptate la nivel național.
- (28) Pentru a reflecta cunoștințele științifice actuale privind riscurile prezentate de metil mercur, atunci când realizează revizuirea prezentului regulament, Comisia ar trebui să evalueze dozele actuale de mercur din perspectiva sănătății și să stabilească noi valori de referință pentru mercur care să asigure protejarea sănătății.
- (29) În vederea alinierii legislației Uniunii la deciziile adoptate de Conferința părților la convenție care sunt susținute de către Uniune prin intermediul unei decizii a Consiliului adoptate în conformitate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament și extinderea perioadei permise pentru depozitarea temporară a deșeurilor de mercur. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca aceste consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁶⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/732/UE a Comisiei din 9 decembrie 2013 de stabilire a concluziilor privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT), în temeiul Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale, pentru producerea de cloralcali (JO L 332, 11.12.2013, p. 34).

⁽²⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽⁴⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁽⁵⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (30) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește stabilirea unor formulare pentru import și export, stabilirea unor cerințe tehnice pentru depozitarea intermediară a mercurului, a compușilor de mercur și a amestecurilor de mercur într-un mod sigur din punctul de vedere al mediului, interzicerea sau autorizarea unor noi produse cu adaos de mercur și noi procese de fabricație care presupun utilizarea mercurului sau a compușilor de mercur și stabilirea obligațiilor de raportare, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (31) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării prezentului regulament și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.
- (32) Având în vedere natura și amploarea modificărilor care trebuie efectuate în Regulamentul (CE) nr. 1102/2008 și pentru a spori gradul de certitudine juridică, claritatea, transparența și simplificarea legislativă, respectivul regulament ar trebui să fie abrogat.
- (33) Pentru a acorda autorităților competente din statele membre și operatorilor economici afectați de prezentul regulament suficient timp pentru a se adapta la noul regim stabilit de prezentul regulament, acesta ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2018.
- (34) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume acela de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului față de emisiile antropice și evacuările de mercur și de compuși de mercur, prin intermediul unei interdicții la exportul și importul mercurului și al produselor cu adaos de mercur, al unor restricții privind utilizarea mercurului în procesele de fabricație, în produse, în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă și în amalgamul dentar, precum și prin obligații aplicabile deșeurilor de mercur, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere natura transfrontalieră a poluării cu mercur și natura măsurilor care urmează să fie luate, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și obiective

Prezentul regulament stabilește măsurile și condițiile privind utilizarea, depozitarea și comercializarea mercurului, a compușilor de mercur și a amestecurilor de mercur, privind fabricarea, utilizarea și comercializarea produselor cu adaos de mercur, precum și privind gestionarea deșeurilor de mercur, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului împotriva emisiilor antropice și a evacuărilor de mercur și de compuși de mercur.

După caz, statele membre pot aplica cerințe mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament, în conformitate cu TFUE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „mercur” înseamnă mercur metalic (Hg, CAS RN 7439-97-6);
2. „compus de mercur” înseamnă orice substanță constituită din atomi de mercur și unul sau mai mulți atomi ai altor elemente chimice, care poate fi separată în diferite componente numai prin reacții chimice;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

3. „amestec” înseamnă un amestec sau o soluție compusă din două sau mai multe substanțe;
4. „produs cu adaos de mercur” înseamnă un produs sau o componentă a acestuia care conține mercur sau un compus de mercur care a fost adăugat în mod intenționat;
5. „deșeuri de mercur” înseamnă mercurul metalic care se încadrează la categoria deșeuri, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE;
6. „export” înseamnă oricare dintre următoarele:
 - (a) exportul permanent sau temporar al mercurului, compușilor de mercur, amestecurilor de mercur și produselor cu adaos de mercur care întrunește condițiile prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din TFUE;
 - (b) reexportul mercurului, compușilor de mercur, amestecurilor de mercur și produselor cu adaos de mercur care nu întrunesc condițiile prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din TFUE, care fac obiectul unui alt regim vamal decât regimul de tranzit extern al Uniunii pentru circulația mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;
7. „import” înseamnă introducerea fizică pe teritoriul vamal al Uniunii a mercurului, compușilor de mercur, amestecurilor de mercur și produselor cu adaos de mercur care fac obiectul unui alt regim vamal decât regimul de tranzit extern al Uniunii pentru circulația mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;
8. „eliminare” înseamnă eliminare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 19 din Directiva 2008/98/CE;
9. „mineritul primar al mercurului” înseamnă extracția minieră în care principalul material vizat este mercurul;
10. „transformare” înseamnă transformarea chimică a stării fizice lichide a mercurului în sulfură de mercur sau într-un compus chimic comparabil care este la fel de stabil sau mai stabil și la fel de solubil în apă sau mai solubil și care nu prezintă un pericol mai mare decât sulfura de mercur pentru mediu și sănătate;
11. „introducere pe piață” înseamnă furnizarea sau punerea la dispoziția unei părți terțe, contra cost sau gratuit; importul este considerat a fi introducere pe piață.

CAPITOLUL II

RESTRIȚII DE COMERCIALIZARE ȘI FABRICARE CARE VIZEAZĂ MERCURUL, COMPUȘII DE MERCUR, AMESTECURILE DE MERCUR ȘI PRODUSELE CU ADAOS DE MERCUR

Articolul 3

Restricții la export

- (1) Este interzis exportul mercurului.
- (2) Exportul compușilor de mercur și al amestecurilor de mercur enumerate în anexa I este interzis începând cu datele indicate în anexa respectivă.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), exportul compușilor de mercur enumerați în anexa I este autorizat în cazul în care aceștia sunt destinați cercetărilor sau analizelor de laborator.
- (4) Este interzis exportul în scopul recuperării mercurului al compușilor de mercur și al amestecurilor de mercur care nu intră sub incidența interdicției prevăzute la alineatul (2).

Articolul 4

Restricții la import

- (1) Este interzis importul mercurului și al amestecurilor de mercur enumerate în anexa I, inclusiv a deșeurilor de mercur provenite din oricare dintre sursele importante menționate la articolul 11 literele (a)-(d), pentru alte scopuri decât eliminarea ca deșeu. Importul în scopul eliminării ca deșeu este autorizat numai în cazul în care țara exportatoare nu are acces la nicio capacitate de transformare disponibilă pe teritoriul său.

Fără a aduce atingere articolului 11 și prin derogare de la primul paragraf din prezentul alineat, importul mercurului și importul amestecurilor de mercur menționate în anexa I în scopul unei utilizări autorizate într-un stat membru este permis, în cazul în care statul membru importator a acordat o autorizație scrisă pentru un astfel de import, în oricare dintre următoarele situații:

- (a) țara exportatoare este parte la convenție și mercurul exportat nu provine din mineritul primar al mercurului, care este interzis în temeiul articolului 3 alineatele (3) și (4) din convenție; sau
- (b) țara exportatoare, care nu este parte la convenție, a prezentat certificarea faptului că mercurul nu provine din mineritul primar al mercurului.

Fără a aduce atingere măsurilor naționale adoptate în conformitate cu TFUE, o utilizare autorizată în temeiul legislației Uniunii se consideră a fi o utilizare autorizată într-un stat membru în sensul prezentului alineat.

- (2) Este interzis importul amestecurilor de mercur care nu intră sub incidența alineatului (1) și al compușilor de mercur în scopul recuperării mercurului.
- (3) Este interzis importul mercurului pentru utilizarea în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă.
- (4) În cazul în care importul deșeurilor de mercur este autorizat în conformitate cu prezentul articol, Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 se aplică în continuare alături de cerințele prezentului regulament.

Articolul 5

Exportul, importul și fabricarea produselor cu adaos de mercur

- (1) Fără a aduce atingere altor cerințe mai stricte prevăzute în legislația Uniunii, sunt interzise exportul, importul și fabricarea în Uniune a produselor cu adaos de mercur stabilite în anexa II, începând cu datele stabilite în această anexă.
- (2) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică următoarelor produse cu adaos de mercur:
 - (a) produse esențiale pentru utilizări militare și de protecție civilă;
 - (b) produse pentru cercetare, calibrarea instrumentelor sau destinate a fi utilizate ca standard de referință.

Articolul 6

Formularele pentru import și export

Comisia adoptă decizii, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, pentru a preciza formularele care trebuie să fie utilizate în scopul punerii în aplicare a articolelor 3 și 4. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2).

CAPITOLUL III

RESTRICȚII PRIVIND UTILIZAREA ȘI DEPOZITAREA MERCURULUI, A COMPUȘILOR DE MERCUR ȘI A AMESTECURILOR DE MERCUR

Articolul 7

Activități industriale

- (1) Este interzisă utilizarea mercurului și a compușilor de mercur în procesele de fabricație enumerate în partea I din anexa III, începând cu datele prevăzute în această anexă.
- (2) Utilizarea mercurului și a compușilor de mercur în procesele de fabricație enumerate în partea II din anexa III este permisă numai în condițiile stabilite în această anexă.
- (3) Depozitarea intermediară a mercurului, a compușilor de mercur și a amestecurilor de mercur enumerate în anexa I la prezentul regulament se desfășoară într-un mod corespunzător din punct de vedere ecologic, în conformitate cu pragurile și cerințele prevăzute de Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și de Directiva 2010/75/UE.

⁽¹⁾ Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (JO L 197, 24.7.2012, p. 1).

Pentru a asigura aplicarea uniformă a obligației prevăzute la primul paragraf din prezentul alineat, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în vederea stabilirii unor cerințe tehnice privind depozitarea intermediară corespunzătoare din punct de vedere ecologic a mercurului, a compușilor de mercur și a amestecurilor de mercur în concordanță cu deciziile adoptate de Conferința părților la convenție în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) și cu articolul 27 din convenție, dacă Uniunea a susținut decizia în cauză prin intermediul unei decizii a Consiliului adoptate în conformitate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 8

Noile produse cu adaos de mercur și noile procese de fabricație

(1) Operatorii economici nu fabrică și nu introduc pe piață produse cu adaos de mercur care nu au fost fabricate înainte de 1 ianuarie 2018 (denumite în continuare „noile produse cu adaos de mercur”), cu excepția cazului în care acest lucru este autorizat printr-o decizie luată în temeiul alineatului (6) din prezentul articol sau cu excepția cazului în care acest lucru este permis de Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

Primul paragraf nu se aplică:

- (a) echipamentelor necesare pentru protecția intereselor majore în materie de securitate a statelor membre, inclusiv armamentului, muniției și materialului de război destinate unor scopuri specific militare;
- (b) echipamentelor destinate să fie trimise în spațiu;
- (c) îmbunătățirilor tehnice sau modificărilor produselor cu adaos de mercur care au fost fabricate înainte de 1 ianuarie 2018, cu condiția ca aceste îmbunătățiri sau modificări să conducă la reducerea cantității de mercur care este utilizată în produsele respective.

(2) Operatorii economici nu utilizează procese de fabricație care presupun utilizarea mercurului sau a compușilor de mercur, care nu au fost procese utilizate înainte de 1 ianuarie 2018 (denumite în continuare „noile procese de fabricație”), cu excepția cazului în care acest lucru este autorizat printr-o decizie luată în temeiul alineatului (6).

Primul paragraf din prezentul alineat nu se aplică pentru procesele de fabricație sau care folosesc produse cu adaos de mercur, altele decât cele care fac obiectul interdicției prevăzute la alineatul (1).

(3) În cazul în care un operator economic intenționează să solicite adoptarea unei decizii în conformitate cu alineatul (6) pentru a fabrica sau a introduce pe piață un produs nou cu adaos de mercur sau să aplice un nou proces de fabricație, care ar furniza beneficii semnificative pentru mediu sau sănătate și nu ar constitui riscuri majore nici pentru mediu, nici pentru sănătatea umană, și în cazul în care nu sunt disponibile alternative fără mercur viabile din punct de vedere tehnic care oferă astfel de beneficii, respectivul operator economic notifică acest fapt autorităților competente din statul membru în cauză. Notificarea include următoarele informații:

- (a) o descriere tehnică a produsului sau procesului în cauză;
- (b) o evaluare a riscurilor și beneficiilor pentru mediu și sănătatea umană;
- (c) dovezi care demonstrează că nu există alternative fără mercur viabile din punct de vedere tehnic care să ofere beneficii semnificative pentru sănătate sau mediu;
- (d) o explicație detaliată a modului în care un proces urmează să fie aplicat sau un produs urmează să fie fabricat, utilizat și eliminat ca deșeu după folosire, pentru a se asigura un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane.

(4) Statul membru în cauză transmite Comisiei notificarea primită din partea operatorului economic în cazul în care, pe baza propriei evaluări a informațiilor furnizate în notificare, consideră că sunt îndeplinite criteriile menționate la alineatul (6) primul paragraf.

Statul membru în cauză informează Comisia cu privire la cazurile în care consideră că nu au fost îndeplinite criteriile menționate la alineatul (6) primul paragraf.

(5) În situația în care statul membru transmite notificarea în temeiul alineatului (4) primul paragraf din prezentul articol, Comisia o pune fără întârziere la dispoziția comitetului menționat la articolul 22 alineatul (1).

⁽¹⁾ Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88).

(6) Comisia examinează notificarea primită și verifică dacă s-a demonstrat că noile produse cu adaos de mercur sau noul proces de fabricație ar aduce beneficii semnificative pentru mediu sau sănătate și dacă acestea nu ar constitui riscuri majore nici pentru mediu, nici pentru sănătatea umană, și dacă nu sunt disponibile alternative fără mercur viabile din punct de vedere tehnic care aduc astfel de beneficii.

Comisia informează statele membre cu privire la rezultatul verificării.

Comisia adoptă decizii, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, pentru a preciza dacă este autorizat noul produs cu adaos de mercur sau noul proces de fabricație. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2).

(7) Până la 30 iunie 2018, Comisia pune la dispoziția publicului pe internet o listă a proceselor de fabricație care presupun utilizarea mercurului și a compușilor de mercur care au fost procese utilizate înainte de 1 ianuarie 2018 și a produselor cu adaos de mercur care au fost fabricate înainte de 1 ianuarie 2018, precum și orice restricții de comercializare aplicabile.

Articolul 9

Mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă

(1) Sunt interzise mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă în care se utilizează amalgamarea mercurului pentru a extrage aur din minereu.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) din prezentul articol și articolului 16, atunci când există dovezi că sunt mai mult decât doar cazuri izolate de nerespectare a interdicției stabilite la alineatul (1) din prezentul articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză elaborează și pune în aplicare un plan național în conformitate cu anexa IV.

Articolul 10

Amalgamul dentar

(1) Începând cu 1 ianuarie 2019 amalgamul dentar se utilizează numai sub formă încapsulată predozată. Se interzice utilizarea de către medicii dentiști a mercurului în vrac.

(2) Începând cu 1 iulie 2018, amalgamul dentar nu se folosește în tratamentele dentare ale dinților de lapte, la copiii sub 15 ani și la femeile însărcinate sau care alăptează, decât dacă acest lucru este considerat strict necesar de către medicul dentist din motive legate de nevoile medicale specifice ale pacientului.

(3) Până la 1 iulie 2019, statele membre elaborează un plan național privind măsurile pe care intenționează să le pună în aplicare pentru a reduce treptat utilizarea amalgamului dentar.

Statele membre pun la dispoziția publicului pe internet planurile lor naționale și le transmit Comisiei în termen de o lună de la adoptarea acestora.

(4) Începând cu 1 ianuarie 2019, operatorii cabinetelor dentare în care se utilizează amalgam dentar sau care îndepărtează plombe dentare pe bază de amalgam sau extrag dinți care conțin astfel de plombe se asigură că unitățile lor sunt dotate cu separatoare de amalgam care să rețină și să colecteze particulele de amalgam, inclusiv cele din apa uzată.

Acești operatori se asigură că:

- (a) separatoarele de amalgam puse în funcțiune începând cu 1 ianuarie 2018 furnizează un nivel de retenție de cel puțin 95 % a particulelor de amalgam;
- (b) începând cu 1 ianuarie 2021, toate separatoarele de amalgam aflate în uz furnizează nivelul de retenție indicat la litera (a).

Separatoarele de amalgam se întrețin în conformitate cu instrucțiunile fabricantului pentru a asigura cel mai ridicat nivel de retenție posibil.

(5) Se consideră că separatoarele de amalgam și capsulele care sunt conforme cu standardele europene sau cu alte standarde naționale sau internaționale care prevăd un nivel echivalent de calitate și de retenție îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatele (1) și (4).

(6) Medicii dentiști se asigură că deșeurile de amalgam, inclusiv reziduurile de amalgam, particulele și plombele și dinții, sau părți ale acestora, contaminate cu amalgam dentar, sunt manipulate și colectate de o unitate sau întreprindere autorizată de gestionare a deșeurilor.

Medicii dentiști nu evacuează în mediu aceste deșeuri de amalgam, în niciun caz, direct sau indirect.

CAPITOLUL IV

ELIMINAREA DEȘEURILOR ȘI A DEȘEURILOR DE MERCUR

Articolul 11

Deșeurile

Fără a aduce atingere articolului 2 punctul 5 din prezentul regulament, mercurul și compușii de mercur, în formă pură sau în amestecuri, din oricare dintre următoarele surse importante, se consideră deșeuri în înțelesul Directivei 2008/98/CE și se elimină fără a se pune în pericol sănătatea umană sau mediul, în conformitate cu directiva menționată:

- (a) industria cloralcalilor;
- (b) purificarea gazului natural;
- (c) industria minieră neferoasă și procesele de topire;
- (d) extragerea din minereu de cinabru pe teritoriul Uniunii.

Această eliminare nu conduce la nicio formă de recuperare a mercurului.

Articolul 12

Raportarea surselor importante

(1) Operatorii economici care își desfășoară activitatea în sectoarele industriale menționate la articolul 11 literele (a), (b) și (c) transmit în fiecare an, până la 31 mai, autorităților competente ale statelor membre în cauză următoarele:

- (a) date referitoare la cantitatea totală de deșeuri de mercur depozitate în fiecare din instalațiile acestora;
- (b) date referitoare la cantitatea totală de deșeuri de mercur trimisă la instalații individuale care efectuează depozitarea temporară, transformarea și, după caz, solidificarea deșeurilor de mercur, sau depozitarea permanentă a deșeurilor de mercur care au fost supuse transformării și, după caz, solidificării;
- (c) locația și datele de contact ale fiecărei instalații menționate la litera (b);
- (d) o copie a certificatului furnizat de operatorul instalației care efectuează depozitarea temporară a deșeurilor de mercur, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1);
- (e) o copie a certificatului furnizat de operatorul instalației care efectuează transformarea și, după caz, solidificarea deșeurilor de mercur, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2);
- (f) o copie a certificatului furnizat de operatorul instalației care efectuează depozitarea permanentă a deșeurilor de mercur care au fost supuse transformării și, după caz, solidificării, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3).

(2) Datele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) se comunică utilizându-se codurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

(3) Obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2) încetează să se aplice unui operator economic de instalații pentru producția de cloralcali la un an de la data dezafectării tuturor celulelor de electroliză cu mercur operate de operatorul economic, în conformitate cu Decizia 2013/732/UE de punere în aplicare, și a transferării întregii cantități de mercur la instalațiile de gestionare a deșeurilor.

Articolul 13

Depozitarea deșeurilor de mercur

(1) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (3) litera (a) din Directiva 1999/31/CE, deșeurile de mercur pot fi depozitate temporar în formă lichidă cu condiția să fie respectate cerințele specifice pentru depozitarea temporară a deșeurilor de mercur prevăzute în anexele I, II și III la directiva respectivă și ca depozitarea să se facă în instalații supraterane destinate depozitării temporare a mercurului și dotate în acest scop.

Derogarea prevăzută la primul paragraf încetează să se aplice de la 1 ianuarie 2023.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 21 în ceea ce privește modificarea prezentului regulament pentru a extinde perioada permisă de depozitare temporară a deșeurilor de mercur menționată la alineatul (1) din prezentul articol cu până la trei ani.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2002 referitor la statisticile privind deșeurile (JO L 332, 9.12.2002, p. 1).

(3) Înainte de a fi eliminate definitiv, deșeurile de mercur se supun transformării și, în cazul în care sunt destinate eliminării în instalații supraterane, transformării și solidificării.

Deșeurile de mercur care au fost supuse transformării și, după caz, solidificării, se elimină definitiv doar în următoarele instalații de depozitare permanentă autorizate pentru eliminarea deșeurilor periculoase:

- (a) mine de sare adaptate pentru depozitarea permanentă a deșeurilor de mercur care au fost supuse transformării sau în formațiuni subterane de rocă dură de mare adâncime care oferă un nivel de siguranță și de izolare echivalent cu cel al minelor de sare sau mai ridicat decât al acestora; sau
- (b) instalații supraterane destinate depozitării permanente a deșeurilor de mercur care au fost supuse transformării și solidificării și dotate în acest scop, care oferă un nivel de siguranță și de izolare echivalent cu cel al instalațiilor menționate la litera (a) sau mai ridicat decât al acestora.

Operatorii instalațiilor de depozitare permanentă se asigură că deșeurile de mercur care au fost supuse transformării și, după caz, solidificării sunt depozitate separat de alte deșeuri și în loturi de eliminare într-un spațiu de depozitare sigilat. Respectivii operatori se asigură că cerințele prevăzute în Directiva 1999/31/CE, inclusiv cerințele specifice pentru depozitarea temporară a deșeurilor de mercur stabilite la a treia și la a cincea liniuță din secțiunea 8 din anexa I și în anexa II la respectiva directivă sunt respectate în privința instalațiilor de depozitare permanentă.

Articolul 14

Trasabilitatea

(1) Operatorii instalațiilor care efectuează depozitarea temporară a deșeurilor de mercur întocmesc un registru care include următoarele:

- (a) pentru fiecare transport de deșeuri de mercur primit:
 - (i) originea și cantitatea deșeurilor respective;
 - (ii) numele și datele de contact ale furnizorului și ale proprietarului deșeurilor respective;
- (b) pentru fiecare transport de deșeuri de mercur care părăsește instalația:
 - (i) cantitatea deșeurilor respective și conținutul de mercur;
 - (ii) destinația și operațiunea de eliminare preconizată a deșeurilor respective;
 - (iii) o copie a certificatului furnizat de operatorul instalației care efectuează transformarea și, după caz, solidificarea deșeurilor respective, astfel cum se menționează la alineatul (2);
 - (iv) o copie a certificatului furnizat de operatorul instalației care efectuează depozitarea permanentă a deșeurilor de mercur care au fost supuse transformării și, după caz, solidificării, astfel cum se menționează la alineatul (3);
- (c) cantitatea deșeurilor de mercur depozitate în instalație la finalul fiecărei luni.

Operatorii instalațiilor care efectuează depozitarea temporară a deșeurilor de mercur eliberează, de îndată ce deșeurile de mercur sunt scoase din depozitul temporar, un certificat care să ateste că deșeurile de mercur au fost trimise la o instalație care efectuează operațiunile de eliminare prevăzute de prezentul articol.

După eliberarea certificatului menționat la al doilea paragraf din prezentul alineat, o copie a acestuia se trimite fără întârziere operatorilor economici în cauză menționați la articolul 12.

(2) Operatorii instalațiilor care efectuează transformarea și, după caz, solidificarea deșeurilor de mercur întocmesc un registru care include următoarele:

- (a) pentru fiecare transport de deșeuri de mercur primit:
 - (i) originea și cantitatea deșeurilor respective;
 - (ii) numele și datele de contact ale furnizorului și ale proprietarului deșeurilor respective;

- (b) pentru fiecare transport de deșeuri de mercur supuse transformării și, după caz, solidificării, care părăsește instalația:
- (i) cantitatea respectivelor deșeuri și conținutul de mercur al acestora;
 - (ii) destinația și operațiunile de eliminare preconizate pentru deșeurile respective;
 - (iii) o copie a certificatului furnizat de operatorul instalației care efectuează depozitarea permanentă a deșeurilor respective, astfel cum se menționează la alineatul (3);
- (c) cantitatea deșeurilor de mercur depozitate în instalație la finalul fiecărei luni.

De îndată ce operațiunea de transformare și, după caz, de solidificare a întregului transport este finalizată, operatorii instalațiilor care efectuează transformarea și, după caz, solidificarea deșeurilor de mercur eliberează un certificat care atestă că întregul transport de deșeuri de mercur a fost supus transformării și, după caz, solidificării.

După eliberarea certificatului menționat la al doilea paragraf din prezentul alineat, o copie a acestuia se trimite fără întârziere operatorilor instalațiilor menționați la alineatul (1) din prezentul articol și operatorilor economici în cauză menționați la articolul 12.

(3) Operatorii instalațiilor care efectuează depozitarea permanentă a deșeurilor de mercur care au fost supuse transformării și, după caz, solidificării eliberează, imediat după finalizarea operațiunii de eliminare a întregului transport, un certificat care atestă că întregul transport de deșeuri de mercur supuse transformării și, după caz, solidificării a fost plasat într-un depozit permanent, în conformitate cu Directiva 1999/31/CE, și care conține informații despre locul de depozitare.

După eliberarea certificatului menționat la primul paragraf din prezentul alineat, o copie a acestuia se trimite fără întârziere operatorilor instalațiilor menționați la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, precum și operatorilor economici în cauză menționați la articolul 12.

(4) În fiecare an, operatorii instalațiilor menționați la alineatele (1) și (2) transmit, înainte de 31 ianuarie, registrul aferent anului calendaristic precedent autorităților competente ale statelor membre în cauză. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză comunică anual Comisiei fiecare registru transmis.

Articolul 15

Siturile contaminate

(1) Comisia organizează un schimb de informații cu statele membre privind măsurile luate la nivel național pentru a identifica și evalua siturile contaminate cu mercur și compuși de mercur și pentru a aborda riscurile semnificative pe care o astfel de contaminare le poate prezenta pentru sănătatea umană și pentru mediu.

(2) Până la 1 ianuarie 2021, Comisia pune la dispoziția publicului pe internet informațiile strânse în temeiul alineatului (1), inclusiv o listă a siturilor contaminate cu mercur și compuși de mercur.

CAPITOLUL V

SANȚIUNI, AUTORITĂȚI COMPETENTE ȘI RAPORTARE

Articolul 16

Sanțiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei până la datele corespunzătoare de aplicare a dispozițiilor relevante din prezentul regulament și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificări ulterioare privind aceste norme.

Articolul 17

Autoritățile competente

Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezentul regulament.

Articolul 18

Raportarea

(1) Până la 1 ianuarie 2020 și la intervale corespunzătoare ulterior, statele membre întocmesc, transmit Comisiei și pune la dispoziția publicului pe internet un raport incluzând:

- (a) informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament;
- (b) informații necesare pentru îndeplinirea de către Uniune a obligației de raportare în temeiul articolului 21 din convenție;
- (c) un rezumat al informațiilor colectate în conformitate cu articolul 12 din prezentul regulament;
- (d) informații privind mercurul care se regăsește pe teritoriul lor:
 - (i) o listă a siturilor unde se află stocuri de peste 50 de tone metrice de mercur, altele decât deșeurile de mercur, precum și cantitatea de mercur din fiecare sit;
 - (ii) o listă a siturilor unde sunt acumulate deșeuri de mercur în cantitate de peste 50 de tone metrice, precum și cantitatea de deșeuri de mercur din fiecare sit; și
- (e) o listă a surselor de unde se obțin peste 10 tone metrice de mercur pe an, în cazul în care statele membre sunt informate de astfel de surse.

Statele membre pot decide să nu facă publice informațiile menționate la primul paragraf din oricare dintre motivele menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, sub rezerva articolului 4 alineatul (2) al doilea paragraf din respectiva directivă.

(2) În scopul raportului prevăzut la alineatul (1), Comisia pune la dispoziția statelor membre un instrument electronic de raportare.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu scopul de a stabili chestionare adecvate pentru a preciza conținutul, informațiile și indicatorii-cheie de performanță necesari în vederea îndeplinirii cerințelor în temeiul alineatului (1), precum și formatul și frecvența raportului menționat la alineatul (1). Chestionarele respective nu dublează obligațiile de raportare ale părților la convenție. Actele de punere în aplicare menționate în prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2).

(3) Statele membre pun la dispoziția Comisiei, fără întârziere, rapoartele pe care le-au furnizat secretariatului convenției.

Articolul 19

Revizuirea

(1) Până la 30 iunie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la rezultatele evaluării sale privind:

- (a) necesitatea reglementării de către Uniune a emisiilor de mercur și de compuși de mercur provenite de la crematorii;
- (b) fezabilitatea eliminării progresive a utilizării amalgamului dentar pe termen lung și, de preferință, până în 2030, luând în considerare planurile naționale menționate la articolul 10 alineatul (3) și respectând totodată pe deplin competența statelor membre în ceea ce privește organizarea și prestarea serviciilor de sănătate și de îngrijire medicală; și
- (c) beneficiile ecologice și fezabilitatea unei alinieri suplimentare a anexei II la legislația relevantă a Uniunii care reglementează introducerea pe piață a produselor cu adaos de mercur.

(2) Până la 31 decembrie 2024, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la punerea în aplicare și revizuirea prezentului regulament, *inter alia*, în lumina eficacității evaluării realizate de Conferința părților la convenție și a rapoartelor transmise de statele membre în conformitate cu articolul 18 din prezentul regulament și cu articolul 21 din convenție.

(3) Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere legislativă împreună cu rapoartele sale menționate la alineatele (1) și (2).

⁽¹⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

CAPITOLUL VI

COMPETENȚE DELEGATE ȘI DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 20

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament în ceea ce privește modificarea anexelor I, II, III și IV pentru a le alinia la deciziile adoptate de Conferința părților la convenție în conformitate cu articolul 27 din convenție, dacă Uniunea susține decizia în cauză prin intermediul unei decizii a Consiliului adoptate în conformitate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Articolul 21

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 alineatul (2) și la articolul 20 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 13 iunie 2017. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 alineatul (2) și la articolul 20 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 alineatul (2) și al articolului 20 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 22

Procedura comitetului

- (1) Pentru adoptarea de formulare pentru import și export în temeiul articolului 6, a unor cerințe tehnice pentru depozitarea intermediară a mercurului, a compușilor de mercur și a amestecurilor de mercur într-un mod sigur din punctul de vedere al mediului în temeiul articolului 7 alineatul (3), a unei decizii în temeiul articolului 8 alineatul (6) și a unor chestionare în conformitate cu articolul 18 alineatul (2), Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 23

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1102/2008 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2018.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

*Articolul 24***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2018.

Cu toate acestea, partea I litera (d) din anexa III se aplică de la 11 decembrie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 17 mai 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

C. ABELA

ANEXA I

Compuși de mercur care fac obiectul articolului 3 alineatele (2) și (3) și al articolului 7 alineatul (3) și amestecuri de mercur care fac obiectul articolului 3 alineatul (2), al articolului 4 alineatul (1) și al articolului 7 alineatul (3)

Compuși de mercur al căror export este interzis de la 1 ianuarie 2018:

- Clorură de mercur (I) (Hg_2Cl_2 , CAS RN 10112-91-1)
- Oxid de mercur (II) (HgO , CAS RN 21908-53-2)
- Minereu de cinabru
- Sulfură de mercur (HgS , CAS RN 1344-48-5)

Compuși de mercur al căror export este interzis de la 1 ianuarie 2020:

- Sulfat de mercur (II) (HgSO_4 , CAS RN 7783-35-9)
- Nitrat de mercur (II) ($\text{Hg}(\text{NO}_3)_2$, CAS RN 10045-94-0)

Amestecuri de mercur al căror export și import este interzis de la 1 ianuarie 2018:

- Amestecuri de mercur cu alte substanțe, inclusiv aliaje de mercur, cu o concentrație de mercur de cel puțin 95 % din greutate.

—

ANEXA II

Produse cu adaos de mercur, menționate la articolul 5

Partea A – Produse cu adaos de mercur

Produse cu adaos de mercur	Data de la care sunt interzise exportul, importul și fabricarea de produse cu adaos de mercur
1. Baterii sau acumulatori care conțin mercur într-o proporție mai mare de 0,0005 % din greutate.	31.12.2020
2. Comutatoare și rele, cu excepția punților de foarte înaltă precizie pentru măsurarea capacității și a pierderilor, precum și a comutatoarelor și a releelor de înaltă frecvență radio utilizate în instrumente de monitorizare și control, cu un conținut maxim de mercur de 20 mg pe punte, comutator sau releu.	31.12.2020
3. Lămpi fluorescente compacte (CFL-uri) destinate iluminatului general: (a) CFL.i ≤ 30 wați cu un conținut de mercur de peste 2,5 mg pe arzător; (b) CFL.ni ≤ 30 wați cu un conținut de mercur de peste 3,5 mg pe arzător.	31.12.2018
4. Următoarele lămpi fluorescente liniare (LFL-uri) destinate iluminatului general: (a) trifosfor < 60 wați cu un conținut de mercur de peste 5 mg pe lampă; (b) fosfat halogenat < 40 wați cu un conținut de mercur de peste 10 mg pe lampă.	31.12.2018
5. Lămpi cu vapori de mercur de înaltă presiune (HPMV-uri) destinate iluminatului general.	31.12.2018
6. Următoarele lămpi fluorescente cu catod rece și adaos de mercur și lămpile fluorescente cu electrod extern (CCFL-uri și EEFL-uri) pentru afișaje electronice: (a) scurte (≤ 500 mm) cu conținut de mercur de peste 3,5 mg pe lampă; (b) de lungime medie (> 500 mm și ≤ 1 500 mm) cu conținut de mercur de peste 5 mg pe lampă; (c) de lungime mare (> 1 500 mm) cu conținut de mercur de peste 13 mg pe lampă.	31.12.2018
7. Produse cosmetice cu mercur și compuși de mercur, cu excepția cazurilor speciale incluse în punctele 16 și 17 din anexa V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (!).	31.12.2020
8. Pesticide, biocide și antiseptice topice.	31.12.2020
9. Următoarele dispozitive de măsură, altele decât cele electronice: (a) barometre; (b) higrometre; (c) manometre; (d) termometre și alte aplicații termometrice neelectrice; (e) sfigmomanometre; (f) dispozitive de măsurare a deformației utilizate în pletismografe;	31.12.2020

Produse cu adaos de mercur	Data de la care sunt interzise exportul, importul și fabricarea de produse cu adaos de mercur
<p>(g) picnometre pe bază de mercur;</p> <p>(h) dispozitivele de măsură care conțin mercur pentru determinarea punctului de înmuiere.</p> <p>Această mențiune nu include următoarele dispozitive de măsură:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dispozitivele de măsură, altele decât cele electronice, instalate într-un echipament de mari dimensiuni sau cele utilizate pentru măsurători de înaltă precizie, în cazul cărora nu există alternative adecvate fără mercur; — dispozitivele de măsură mai vechi de 50 de ani la data de 3 octombrie 2007; — dispozitivele de măsură expuse în expoziții publice în scop cultural și istoric. 	
<p>(¹) Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).</p>	

Partea B – Alte produse excluse din lista din partea A care figurează în prezenta anexă

Comutatoare și relee, lămpi fluorescente cu catod rece și lămpi fluorescente cu electrod extern (CCFL-uri și EEFL-uri) pentru afișaje electronice și dispozitive de măsură, atunci când sunt utilizate pentru a înlocui o componentă a unui echipament de dimensiuni mai mari și cu condiția să nu existe nicio alternativă fezabilă fără mercur pentru această componentă, în conformitate cu Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) și cu Directiva 2011/65/UE.

(¹) Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

ANEXA III

Cerințe privind mercurul, aplicabile proceselor de fabricație menționate la articolul 7 alineatele (1) și (2)

Partea I: Interzicerea utilizării mercurului sau a compușilor de mercur, în formă pură sau în amestecuri, în procesele de fabricație

- (a) începând cu 1 ianuarie 2018: procesele de fabricație în care mercurul sau compușii de mercur sunt folosiți drept catalizator;
- (b) prin derogare de la litera (a), producția de clorură de vinil monomer este interzisă de la 1 ianuarie 2022;
- (c) începând cu 1 ianuarie 2022: procesele de fabricație în care mercurul este folosit ca electrod;
- (d) prin derogare de la litera (c), de la 11 decembrie 2017: producția de cloralcali în care mercurul este folosit ca electrod;
- (e) prin derogare de la litera (c), producția de metilat sau de etilat de sodiu sau potasiu este interzisă de la 1 ianuarie 2028;
- (f) începând cu 1 ianuarie 2018: producția de poliuretan, în măsura în care nu este deja restrânsă sau interzisă în conformitate cu anexa XVII punctul 62 la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

Partea II: Procesele de fabricație supuse restricțiilor cu privire la utilizarea și evacuările de mercur și de compuși de mercur

Producția de metilat sau etilat de sodiu sau de potasiu

Producția de metilat sau etilat de sodiu sau de potasiu se efectuează în conformitate cu partea I litera (e) și în următoarele condiții:

- (a) nu se utilizează mercur din mineritul primar al mercurului;
- (b) reducerea evacuărilor directe și indirecte de mercur și de compuși de mercur în aer, apă și sol raportat la producția unității cu 50 % până în 2020, în comparație cu 2010;
- (c) sprijinirea cercetării și a dezvoltării în ceea ce privește procesele de fabricație fără mercur; și
- (d) de la 13 iunie 2017, capacitatea instalațiilor care folosesc mercur și compuși de mercur pentru producția de metilat sau etilat de sodiu sau de potasiu, care erau în funcțiune înainte de data respectivă, nu se mărește și nu se permit instalații noi.

—

ANEXA IV

Conținutul planului național privind mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă, astfel cum se prevede la articolul 9

Planul național trebuie să cuprindă următoarele informații:

- (a) obiectivele naționale și obiectivele privind reducerea în scopul eliminării utilizării mercurului și a compușilor de mercur;
 - (b) acțiunile în scopul de a se elimina:
 - (i) amalgamarea integrală a minereurilor;
 - (ii) arderea deschisă a amalgamului sau a amalgamului prelucrat;
 - (iii) arderea amalgamului în zonele de locuințe; și
 - (iv) lixivierea cu cianuri a sedimentelor, a minereurilor sau a reziduurilor, la care s-a adăugat mercur, fără a se îndepărta mai întâi mercurul;
 - (c) măsuri de facilitare a oficializării sau a reglementării sectorului mineritului și a prelucrării aurifere artizanale și la scară redusă;
 - (d) estimări de bază ale cantităților de mercur utilizate și practicile utilizate în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă pe teritoriul său;
 - (e) strategii de promovare a reducerii emisiilor și evacuărilor și a expunerii la mercur în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă, inclusiv a metodelor fără mercur;
 - (f) strategii de gestionare a comercializării și de prevenire a deturnării de mercur și de compuși de mercur din surse interne și externe, care vor fi utilizate în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă;
 - (g) strategii pentru implicarea părților interesate în punerea în aplicare și în dezvoltarea continuă a planului național;
 - (h) o strategie în materie de sănătate publică în ceea ce privește expunerea la mercur a minerilor și a comunităților acestora în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă, ceea ce include, printre altele, colectarea de date privind sănătatea, organizarea de cursuri de formare pentru personalul medical și sensibilizarea prin intermediul unităților medicale;
 - (i) strategii pentru a preveni expunerea populațiilor vulnerabile, în special copiii și femeile aflate la vârsta la care pot avea copii, mai ales femeile însărcinate, la mercurul utilizat în mineritul și prelucrarea auriferă artizanală și la scară redusă;
 - (j) strategii pentru furnizarea informațiilor către mineri și către comunitățile afectate în cazul mineritului și prelucrării aurifere artizanale și la scară redusă; și
 - (k) un calendar de punere în aplicare a planului național.
-

ANEXA V

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 1102/2008	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1) și (2)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 2	Articolul 11
Articolul 3 alineatul (1) litera (a)	Articolul 13 alineatul (3) litera (a)
Articolul 3 alineatul (1) litera (b)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf și articolul 13 alineatul (3) al treilea paragraf
Articolul 3 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (3)	—
Articolul 5 alineatul (1)	—
Articolul 5 alineatul (2)	—
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	—
Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	Articolul 12 alineatul (1) litera (a)
Articolul 6 alineatul (1) litera (c)	Articolul 12 alineatul (1) literele (b) și (c)
Articolul 6 alineatul (2) litera (a)	Articolul 12 alineatul (1) litera (a)
Articolul 6 alineatul (2) litera (b)	Articolul 12 alineatul (1) literele (b) și (c)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (4)	—
Articolul 7	Articolul 16
Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 8 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 8 alineatul (4)	—
Articolul 8 alineatul (5)	—
Articolul 9	—

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2017/853 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 mai 2017

de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 91/477/CEE ⁽³⁾ a Consiliului a instituit o măsură de însoțire pentru piața internă. Aceasta a stabilit un echilibru între, pe de o parte, angajamentul de a asigura, într-o anumită măsură, libera circulație în cadrul Uniunii a anumitor arme de foc și a unor componente esențiale ale acestora și, pe de altă parte, necesitatea de a controla libertatea respectivă prin recurgerea la garanții de securitate adecvate produselor în cauză.
- (2) Anumite aspecte ale Directivei 91/477/CEE necesită ameliorări suplimentare și proporționale, pentru a combate utilizarea necorespunzătoare a armelor de foc în scopuri criminale și ținând cont de actele teroriste recente. În acest context, prin comunicarea sa din 28 aprilie 2015 intitulată „Agenda europeană privind securitatea”, Comisia a cerut revizuirea directivei menționate, precum și o abordare comună cu privire la dezactivarea armelor de foc în vederea prevenirii reactivării și utilizării acestora de către infractori.
- (3) Odată ce armele de foc sunt achiziționate în mod legal și deținute în conformitate cu Directiva 91/477/CEE, ar trebui să se aplice dispozițiile naționale cu privire la portul de armă, vânatoare sau tirul sportiv.
- (4) În sensul Directivei 91/477/CEE, definiția termenului „intermediar” ar trebui să acopere orice persoană fizică sau juridică, inclusiv parteneriatele, iar termenul „furnizare” ar trebui considerat ca incluzând împrumutul și leasingul. În ceea ce privește obligațiile armurierilor care sunt aplicabile și activităților intermediarilor, Directiva 91/477/CEE ar trebui să se aplice, de asemenea, intermediarilor, întrucât aceștia furnizează servicii similare celor furnizate de armurieri, în măsura în care aceștia se află în poziția de a îndeplini aceste obligații și dacă acestea nu sunt îndeplinite de un armurier pentru aceeași tranzacție.
- (5) Activitățile unui armurier nu includ numai fabricarea, ci și modificarea sau transformarea armelor de foc, a componentelor esențiale sau a muniției, cum ar fi scurtarea unei arme de foc complete, care conduc la o modificare a categoriei sau subcategoriei acesteia. Activitățile exclusiv private, fără caracter comercial, cum sunt încărcarea manuală și reincărcarea muniției din componente de muniție în scopuri personale sau modificări ale armelor de foc sau ale componentelor esențiale deținute de persoana în cauză, cum ar fi modificări ale patului de armă sau ale vizorului sau lucrări de întreținere menite să reducă uzura fizică a componentelor esențiale, nu ar trebui considerate a fi activități pe care doar un armurier are dreptul să le întreprindă.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 77.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 martie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 25 aprilie 2017.

⁽³⁾ Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme (JO L 256, 13.9.1991, p. 51).

- (6) Pentru a se spori trasabilitatea tuturor armelor de foc și a componentelor esențiale și pentru a se facilita libera circulație a acestora, toate armele de foc sau componentele esențiale ale acestora ar trebui marcate cu un marcaj clar, permanent și unic și înregistrate în sistemele informatice de înregistrare a datelor ale statelor membre.
- (7) Registrele păstrate în sistemele computerizate de înregistrare a datelor ar trebui să conțină toate informațiile care să permită realizarea conexiunii dintre o armă de foc și deținătorul acesteia și ar trebui să înregistreze numele producătorului sau denumirea, țara sau locul de fabricație, tipul, marca, modelul, calibrul și numărul de serie al armei de foc sau orice marcaj unic aplicat pe cadrul sau pe recuperatorul armei de foc. Componentele esențiale altele decât cadrul sau recuperatorul ar trebui înregistrate în sistemele computerizate de înregistrare a datelor în registrul aferent armei de foc pe care urmează să fie montate.
- (8) Pentru a preveni ștergerea cu ușurință a marcajelor și pentru a preciza care sunt componentele esențiale pe care ar trebui aplicat marcajul, ar trebui să se introducă norme comune ale Uniunii privind marcarea. Aceste norme ar trebui să se aplice doar armelor de foc și componentelor esențiale care sunt fabricate sau importate în Uniune la 14 septembrie 2018 sau ulterior datei respective, la introducerea lor pe piață, în timp ce armele de foc și componentele fabricate sau importate în Uniune anterior acestei date ar trebui să intre în continuare sub incidența cerințelor privind marcarea și înregistrarea din Directiva 91/477/CEE aplicabile până la acea dată.
- (9) Date fiind caracterul periculos și durabilitatea armelor de foc și a componentelor esențiale, pentru a asigura că autoritățile competente sunt în măsură să urmărească armele de foc și componentele esențiale în scopul procedurilor administrative și penale și ținând cont de dreptul procesual național, este necesar ca registrele din sistemul computerizat de înregistrare a datelor să fie păstrate pentru o perioadă de 30 de ani după distrugerea armelor de foc și a componentelor esențiale respective. Accesul la aceste registre și la toate datele cu caracter personal aferente ar trebui să se limiteze la autoritățile competente și ar trebui să fie autorizat numai până la zece ani după distrugerea armei de foc sau a componentelor esențiale vizate în scopul acordării sau retragerii autorizațiilor sau în cadrul procedurilor vamale, inclusiv al unor posibile impuneri de sancțiuni administrative, și până la 30 de ani după distrugerea armei de foc sau a componentelor esențiale atunci când accesul este necesar pentru aplicarea dreptului penal.
- (10) Schimbul eficient de informații între armurieri și intermediari, pe de o parte, și autoritățile naționale competente, pe de altă parte, este important pentru funcționarea eficace a sistemelor computerizate de înregistrare a datelor. Prin urmare, armurierii și intermediarii ar trebui să furnizeze informații autorităților naționale competente, fără întârzieri nejustificate. Pentru a facilita acest lucru, autoritățile naționale competente ar trebui să instituie un mijloc de conexiune electronică accesibil armurierilor și intermediarilor, care poate include trimiterea informației prin e-mail sau în mod direct printr-o bază de date sau alt registru.
- (11) În ceea ce privește obligația statelor membre de a dispune de un sistem de monitorizare pentru a asigura îndeplinirea condițiilor de autorizare a armelor de foc pe întreaga durată a autorizării, statele membre ar trebui să decidă dacă evaluarea implică sau nu un test medical sau psihologic prealabil.
- (12) Fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind răspunderea profesională, prin efectuarea evaluării datelor medicale sau psihologice pertinente nu ar trebui să se presupună că răspunderea pentru furnizarea datelor respective revine cadrului medical sau altor persoane care furnizează aceste date atunci când armele de foc deținute în conformitate cu Directiva 91/477/CEE sunt folosite în mod necorespunzător.
- (13) Armele de foc și muniția ar trebui depozitate în condiții de securitate atunci când nu se află sub supraveghere directă. În cazul în care nu sunt depozitate într-un seif, armele de foc și muniția ar trebui să fie depozitate în spații separate. Atunci când arma de foc și muniția urmează să fie înmânate unui transportator pentru a fi transportate, transportatorul în cauză ar trebui să fie responsabil cu supravegherea și depozitarea corespunzătoare. Criteriile pentru depozitarea corespunzătoare și pentru transportul în condiții de siguranță ar trebui definite în dreptul intern, ținându-se seama de numărul și categoria armelor de foc în cauză.
- (14) Directiva 91/477/CEE nu ar trebui să afecteze normele statelor membre care permit derularea tranzacțiilor legale în care sunt implicate arme de foc, componente esențiale și muniție prin intermediul comenzilor prin poștă, al internetului sau al „contractelor la distanță” în sensul Directivei 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, de exemplu prin cataloage de licitație online sau prin anunțuri clasificate, telefon sau e-mail. Este esențial însă ca identitățile părților la aceste tranzacții și capacitatea lor legală de a le încheia să poată fi verificate și să fie într-adevăr verificate. În ceea ce privește cumpărătorii, este prin urmare adecvat să se asigure că identitatea lor și, dacă este cazul, faptul că dețin o autorizație de achiziționare a unei arme de foc,

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

a componentelor esențiale sau a muniției, înainte sau cel puțin la momentul livrării, sunt verificate de către un armurier sau intermediar deținător de licență sau autorizat, sau de către o autoritate publică sau un reprezentant al acestei autorități.

- (15) Ar trebui introduse, în Directiva 91/477/CEE, norme mai stricte în ceea ce privește cele mai periculoase arme de foc, pentru a se asigura că nu sunt permise, cu câteva excepții limitate și justificate corespunzător, achiziționarea, deținerea sau comerțul cu acestea. În cazul în care aceste norme nu sunt respectate, statele membre ar trebui să ia toate măsurile adecvate, care ar putea include confiscarea armelor de foc în cauză.
- (16) Statele membre ar trebui, cu toate acestea, să aibă posibilitatea de a autoriza achiziționarea și deținerea de arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A când acest lucru este necesar în scopuri educative, culturale, incluzând filmul și teatrul, de cercetare sau istorice. Printre persoanele autorizate se pot număra tehnicieni în domeniul armamentului, persoane care se ocupă de instalații de testare, fabricanți, experți autorizați, experți criminaliști și, în anumite cazuri, persoane implicate în producția de filme sau de programe de televiziune. De asemenea, ar trebui să li se permită statelor membre să autorizeze achiziția sau deținerea de către persoanele fizice a unor arme de foc, a unor componente esențiale ale acestora și a muniției clasificate în categoria A pentru apărarea națională, cum ar fi în contextul instruirii militare voluntare prevăzute de dreptul intern în cauză.
- (17) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a acorda autorizații muzeelor recunoscute și colecționarilor recunoscuți, pentru achiziționarea și deținerea de arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A, când acest lucru este necesar în scopuri istorice, culturale, științifice, tehnice, educaționale sau de patrimoniu, cu condiția ca acele muzee și acei colecționari să demonstreze, înainte de a li se acorda o astfel de autorizație, că au luat măsurile necesare pentru a aborda orice riscuri la adresa securității sau a ordinii publice, inclusiv prin depozitarea în condiții corespunzătoare. Orice astfel de autorizație ar trebui să țină cont de situația specifică și să o reflecte, inclusiv natura colecției și scopul acesteia, iar statele membre ar trebui să se asigure că dispun de un sistem de monitorizare a colecționarilor și a colecțiilor.
- (18) Armurierii și intermediarii nu ar trebui să fie împiedicați să manevreze arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A în cazurile în care fie achiziționarea și deținerea unor astfel de arme de foc, componente esențiale și muniție sunt permise în mod excepțional, atunci când manevrarea de către aceștia este necesară în scopul dezactivării sau al conversiei, fie ori de câte ori este permis în temeiul Directivei 91/477/CEE, astfel cum este modificată de prezenta directivă. De asemenea, armurierii și intermediarii nu ar trebui să fie împiedicați să manevreze astfel de arme, componente esențiale și muniție în cazurile care nu sunt reglementate de Directiva 91/477/CEE, astfel cum este modificată de prezenta directivă, cum ar fi în cazul armelor de foc, componentelor esențiale și muniției destinate exportului în afara Uniunii sau al armelor destinate achiziționării de către forțele armate, de către poliție sau de către autoritățile publice.
- (19) Armurierii și intermediarii ar trebui să aibă dreptul să refuze să finalizeze orice tranzacție pentru achiziția de muniție completă sau a unor componente active de muniție pe care o consideră suspectă. O tranzacție poate fi considerată suspectă dacă, de exemplu, implică cantități neobișnuite pentru uzul privat avut în vedere, dacă cumpărătorul pare nefamiliarizat cu utilizarea muniției sau insistă să plătească în numerar, refuzând totodată să prezinte un act de identitate. Armurierii și intermediarii ar trebui, de asemenea, să poată raporta astfel de tranzacții suspecte autorităților competente.
- (20) Riscul transformării armelor acustice și a altor tipuri de arme cu gloanțe oarbe în arme de foc adevărate este ridicat. Prin urmare, este esențial să fie rezolvată problema utilizării, pentru săvârșirea de infracțiuni, a acestor arme de foc transformate, îndeosebi prin includerea acestor arme în domeniul de aplicare al Directivei 91/477/CEE. În plus, pentru a se evita riscul ca armele de alarmă și cele de semnalizare să fie fabricate într-un mod care le permite să fie transformate pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie, Comisia ar trebui să adopte specificații tehnice pentru a se asigura faptul că aceste arme nu pot fi astfel transformate.
- (21) Luând în considerare riscul ridicat al reactivării armelor de foc dezactivate în mod necorespunzător și pentru a îmbunătăți securitatea în întreaga Uniune, Directiva 91/477/CEE ar trebui să se aplice respectivelor arme de foc. În plus, ar trebui inclusă o definiție a armelor de foc dezactivate care să reflecte principiile generale ale dezactivării armelor de foc, astfel cum se prevede în Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniție, atașat la Decizia 2014/164/UE a Consiliului ⁽¹⁾, care transpune protocolul respectiv în cadrul juridic al Uniunii.

⁽¹⁾ Decizia 2014/164/UE a Consiliului din 11 februarie 2014 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (JO L 89, 25.3.2014, p. 7).

- (22) Armele de foc destinate utilizării militare, cum sunt AK47 și M16, care sunt echipate cu selector de focuri și care pot fi ajustate manual între moduri automate și semiautomate ar trebui să fie clasificate ca arme de foc de la categoria A și, prin urmare, ar trebui să fie interzise pentru civili. Dacă sunt transformate în arme de foc semiautomate, acestea ar trebui să fie clasificate la punctul 6 de la categoria A.
- (23) Anumite arme de foc semiautomate pot fi transformate cu ușurință în arme de foc automate, fapt ce constituie o amenințare la adresa securității. Chiar și în absența unei astfel de conversii, anumite arme de foc semiautomate ar putea fi foarte periculoase atunci când capacitatea lor în ceea ce privește numărul de cartușe este ridicată. Prin urmare, uzul civil al armelor de foc semiautomate cu încărcător fix care permit tragerea unui număr mare de cartușe, precum și al armelor de foc semiautomate în combinație cu un încărcător detașabil cu un număr mare de cartușe ar trebui să fie interzis. Simpla posibilitate de a monta un încărcător cu o capacitate de peste 10 cartușe în cazul armelor de foc cu țevă lungă și de peste 20 de cartușe în cazul armelor de foc cu țevă scurtă nu determină clasificarea într-o anumită categorie.
- (24) Fără a aduce atingere reînnoirii autorizației în conformitate cu Directiva 91/477/CEE, armele de foc semiautomate care utilizează percuția anulară, inclusiv cele cu un calibru de 22 sau mai mic, nu ar trebui clasificate la categoria A decât dacă au fost transformate din arme de foc automate.
- (25) Prevederile Directivei 91/477/CEE privind permisul european pentru arme de foc ca principal document necesar pentru desfășurarea de către practicanții de tir sportiv și de alte persoane autorizate în conformitate cu respectiva directivă a activităților lor respective ar trebui îmbunătățite prin includerea în prevederile aplicabile a trimerii la armele de foc încadrate la categoria A, fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a alege să aplice norme mai stricte.
- (26) Directiva 91/477/CEE nu ar trebui să se aplice obiectelor care au aspectul fizic al unei arme de foc („copiile”), dar care sunt fabricate în așa fel încât nu pot fi transformate pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie.
- (27) În cazul în care statele membre dispun de legislație care reglementează armele antice, astfel de arme nu intră sub incidența cerințelor Directivei 91/477/CEE. Reproductorile armelor antice nu au însă aceeași importanță istorică și nu suscită același interes și pot fi fabricate cu ajutorul unor tehnici moderne care le pot îmbunătăți durabilitatea și precizia. Prin urmare, astfel de reproduceri ale unor arme de foc ar trebui să intre în domeniul de aplicare al Directivei 91/477/CEE. Directiva 91/477/CEE nu se aplică altor obiecte, cum sunt dispozitivele de tip „airsoft”, care nu corespund definiției armelor de foc și nu sunt reglementate prin respectiva directivă.
- (28) Pentru a ameliora funcționarea schimbului de informații între statele membre, ar fi util dacă Comisia ar putea să evalueze elementele necesare pentru un sistem care să sprijine schimbul de informații conținute în cadrul sistemelor computerizate de înregistrare a datelor ale statelor membre, inclusiv fezabilitatea acordării accesului la aceste sisteme pentru fiecare stat membru. Sistemul respectiv poate utiliza un modul al Sistemului de informare al pieței interne („IMI”) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, special conceput pentru armele de foc. Un astfel de schimb de informații între statele membre ar trebui să aibă loc cu respectarea normelor privind protecția datelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. În cazul în care autoritatea competentă are nevoie să acceseze cazierul unei persoane care solicită un permis de port-armă, această autoritate ar trebui să fie în măsură să obțină informațiile în cauză în temeiul Deciziei-cadru 2009/315/JAI a Consiliului ⁽³⁾. Evaluarea Comisiei ar putea fi însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă în care sunt luate în considerare instrumentele existente pentru schimbul de informații.
- (29) Pentru a asigura un schimb adecvat de informații prin mijloace electronice între statele membre cu privire la autorizațiile acordate pentru transferul de arme de foc către un alt stat membru și la refuzurile de a acorda

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽³⁾ Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre (JO L 93, 7.4.2009, p. 23).

autorizația de a achiziționa sau deține arme de foc, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea unor dispoziții care să permită statelor membre să creeze un astfel de sistem de schimb de informații. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca aceste consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală în pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestora au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (30) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (31) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (32) Regulamentul (UE) 2016/679 ar trebui să se aplice prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în cadrul Directivei 91/477/CEE. În cazul în care datele cu caracter personal colectate în temeiul Directivei 91/477/CEE sunt prelucrate în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor de drept penal, autoritățile care prelucrează respectivele date ar trebui să respecte normele adoptate în temeiul Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.
- (33) Deoarece obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (34) Prin urmare, Directiva 91/477/CEE ar trebui modificată în consecință.
- (35) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta directivă, precum și Directiva 91/477/CEE constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾, care se află sub incidența domeniilor menționate la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (36) În ceea ce privește Elveția, prezenta directivă, precum și Directiva 91/477/CEE constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁶⁾, care se află sub incidența domeniilor menționate la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁵⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁷⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

- (37) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta directivă, precum și Directiva 91/477/CEE constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾, care se află sub incidența domeniilor menționate la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 91/477/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

- (1) În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. «armă de foc» înseamnă orice armă portabilă cu țeavă care poate expulza, este concepută să expulzeze sau poate fi transformată să expulzeze o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie, cu excepția cazului în care este exclusă de la definiția respectivă pentru unul dintre motivele enumerate în secțiunea III din anexa I. Armele de foc sunt clasificate în secțiunea II din anexa I.

Se consideră că un obiect poate fi transformat pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă:

- (a) are aspectul unei arme de foc; și
- (b) ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este confecționat poate fi rapid transformat în acest scop;
2. «componentă esențială» înseamnă țeava, cadrul, recuperatorul, inclusiv recuperatoarele superior și inferior, după caz, manșonul mobil, cilindrul, cuiul percutor sau închizătorul, care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria armelor de foc pe care sunt montate sau sunt concepute să se monteze;
3. «muniție» înseamnă muniția completă sau componentele acesteia, inclusiv tubul cartușului, capsele de inițiere, pulberea, gloanțele sau proiectilele, care sunt folosite într-o armă de foc, cu condiția ca aceste componente să facă ele însele obiectul unei autorizații în statul membru în cauză;
4. «arme de alarmă și arme de semnalizare» înseamnă dispozitive echipate cu un tub de cartuș, care sunt proiectate numai pentru a trage gloanțe oarbe sau cartușe pirotehnice de semnalizare sau pentru a expulza substanțe iritante sau alte substanțe active și care nu pot fi transformate pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie;
5. «arme de spectacol și arme acustice» înseamnă arme de foc transformate cu scopul specific de a fi utilizate în mod exclusiv pentru a trage gloanțe oarbe, de exemplu în reprezentații teatrale, sesiuni fotografice, filme și înregistrări de televiziune, reconstituirea unor evenimente istorice, parade, evenimente sportive și instruire;
6. «arme de foc dezactivate» înseamnă arme de foc care au fost făcute definitiv impropriei folosirii, prin dezactivare, asigurându-se că toate componentele esențiale ale armei de foc în cauză au devenit definitiv nefuncționale și imposibil de demontat, înlocuit sau modificat, într-un mod care să nu permită în niciun fel reactivarea armei de foc;
7. «muzeu» înseamnă o instituție permanentă, aflată în serviciul societății și al dezvoltării acesteia, deschisă publicului, care achiziționează, conservă, cercetează și expune arme de foc, componente esențiale sau muniție în scopuri istorice, culturale, științifice, tehnice, educaționale, de patrimoniu sau de divertisment și care este recunoscută ca atare de statul membru în cauză;

⁽¹⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽²⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

8. «colecționar» înseamnă orice persoană fizică sau juridică care se ocupă cu colectarea și conservarea armelor de foc, a componentelor esențiale sau a muniției în scopuri istorice, culturale, științifice, tehnice, educaționale sau de patrimoniu și care este recunoscută ca atare de statul membru în cauză;
 9. «armurier» înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate constă, integral sau parțial, în:
 - (a) fabricarea, comerțul, schimbul, închirierea, repararea, modificarea sau transformarea armelor de foc sau a componentelor esențiale; sau
 - (b) fabricarea, comerțul, schimbul, modificarea sau conversia muniției;
 10. «intermediar» înseamnă orice persoană fizică sau juridică, cu excepția armurierilor, a cărei activitate constă, integral sau parțial, în:
 - (a) negocierea sau realizarea de tranzacții pentru achiziționarea, vânzarea sau furnizarea de arme de foc, de componente esențiale ale acestora sau de muniție; sau
 - (b) realizarea transferului de arme de foc, de componente esențiale sau de muniție pe teritoriul unui stat membru, dintr-un stat membru în altul, dintr-un stat membru către o țară terță sau dintr-o țară terță către un stat membru;
 11. «fabricare ilicită» înseamnă fabricarea sau montarea de arme de foc, de componente esențiale ale acestora și de muniție:
 - (a) din orice componente esențiale traficate ilicit;
 - (b) fără o autorizație eliberată în conformitate cu articolul 4 de către o autoritate competentă a statului membru în care are loc fabricarea sau asamblarea; sau
 - (c) fără marcarea armelor de foc la data fabricării lor, în conformitate cu articolul 4;
 12. «trafic ilicit» înseamnă achiziționarea, vânzarea, livrarea, circulația sau transferul armelor de foc, al componentelor esențiale ale acestora sau al muniției din sau pe teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru, dacă oricare dintre statele membre în cauză nu autorizează acest lucru în conformitate cu prezenta directivă sau dacă armele de foc, componentele esențiale sau muniția nu sunt marcate în conformitate cu articolul 4;
 13. «urmărire» înseamnă urmărirea sistematică a armelor de foc și, atunci când este posibil, a componentelor esențiale ale acestora și a muniției pentru acestea, de la fabricant până la cumpărător, pentru a ajuta autoritățile competente ale statelor membre în procesul de detectare, investigare și analizare a fabricării ilicite și a traficului ilicit.
 - (2) În sensul prezentei directive, persoanele sunt considerate drept rezidenți ai țării indicate prin adresa menționată în documentul oficial ce face dovada de rezidență, cum ar fi un pașaport sau o carte națională de identitate, care, în timpul unui control privind achiziționarea sau deținerea, este prezentată autorităților competente ale unui stat membru sau unui armurier sau intermediar. În cazul în care adresa unei persoane nu este menționată pe pașaportul sau pe cartea națională de identitate a acesteia, țara de rezidență a acesteia se stabilește pe baza oricărei alte dovezi oficiale de rezidență recunoscute de statul membru vizat.
 - (3) Un «pașaport european pentru arme de foc» se emite, la cerere, de către autoritățile competente ale unui stat membru unei persoane care devine în mod legal posesorul și utilizatorul unei arme de foc. Pașaportul este valabil pentru o perioadă maximă de cinci ani, care poate fi extinsă, și conține informațiile menționate în anexa II. Este un document netrasmisibil, în care se înscriu arma sau armele de foc deținute și utilizate de către titularul permisului. Pașaportul trebuie să fie întotdeauna în posesia persoanei care utilizează arma de foc și orice schimbare în ceea ce privește deținerea armei de foc sau caracteristicile armei de foc, precum și în ceea ce privește pierderea sau furtul acesteia este indicată în pașaport.”
2. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 2
- (1) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării dispozițiilor de drept intern cu privire la portul de armă, vânătoria sau tirul sportiv, utilizând arme achiziționate și deținute în mod legal în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Prezenta directivă nu se aplică achiziționării sau deținerii de arme și muniție, în conformitate cu legislația națională, de către forțele armate, poliție sau autoritățile publice. Aceasta nu se aplică nici în cazul transferurilor reglementate de Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(* Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1)."

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În ceea ce privește armele de foc fabricate sau importate în Uniune la 14 septembrie 2018 sau ulterior datei respective, statele membre se asigură că orice astfel armă de foc sau componentă esențială introdusă pe piață a fost:

- (a) prevăzută cu un marcaj unic, clar și permanent imediat după fabricare și cel târziu înaintea introducerii sale pe piață, sau fără întârziere după importul în Uniune; și
- (b) înregistrată în conformitate cu prezenta directivă imediat după fabricare și cel târziu înaintea introducerii sale pe piață, sau fără întârziere după importul în Uniune.

(2) Marcajul unic menționat la alineatul (1) litera (a) include numele producătorului sau denumirea mărcii, țara sau locul fabricării, numărul de serie și anul de fabricație (dacă acesta nu face parte din numărul de serie) și modelul, dacă este posibil. Acest lucru nu aduce atingere aplicării mărcii comerciale a producătorului. În cazul în care o componentă esențială este prea mică pentru a fi marcată în conformitate cu prezentul articol, aceasta este marcată cel puțin cu un număr de serie sau un cod alfanumeric sau digital.

Cerințele de marcare pentru armele de foc sau pentru componentele esențiale care au o importanță istorică deosebită se stabilesc în conformitate cu legislația națională.

Statele membre se asigură că fiecare pachet elementar de muniție completă este marcat astfel încât să indice numele producătorului, numărul de identificare a lotului, calibrul și tipul de muniție.

În sensul alineatului (1) și al prezentului alineat, statele membre pot alege să aplice dispozițiile Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1 iulie 1969 privind recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibrul mic.

Mai mult, la data transferului armelor de foc sau al componentelor esențiale ale acestora din stocurile guvernamentale în uzul civil permanent, statele membre asigură marcajul unic, conform alineatului (1), care permite identificarea entității care efectuează transferul.

(2a) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc specificații tehnice pentru marcaj. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2).

(3) Fiecare stat membru instituie un sistem de reglementare a activităților armurierilor și intermediarilor. Aceste sisteme includ cel puțin următoarele măsuri:

- (a) înregistrarea armurierilor și intermediarilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul respectivului stat membru;
- (b) acordarea de licențe sau de autorizații pentru activitățile armurierilor și intermediarilor desfășurate pe teritoriul respectivului stat membru; și
- (c) un control privind integritatea personală și profesională și competențele relevante ale armurierului sau intermediarului în cauză. Dacă este vorba despre o persoană juridică, controlul vizează atât persoana juridică, cât și persoana fizică sau persoanele fizice care conduc întreprinderea respectivă.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, teza a doua se înlocuiește cu următorul text:

„Respectivul sistem de stocare a datelor înregistrează toate informațiile referitoare la armele de foc care sunt necesare în vederea urmăririi și identificării acelor arme de foc, inclusiv:

- (a) tipul, marca, modelul, calibrul și numărul de serie al fiecărei arme de foc și marcajul aplicat pe cadrul sau pe recuperatorul acesteia ca marcaj unic în conformitate cu alineatul (1), care vor servi drept identificator unic pentru fiecare armă de foc;
- (b) numărul de serie sau marcajul unic aplicat pe componentele esențiale, în cazul în care acesta este diferit de marcajul aplicat pe cadrul sau pe recuperatorul fiecărei arme de foc;
- (c) numele și adresa furnizorilor și ale persoanelor care achiziționează sau dețin arma de foc, împreună cu data sau datele relevante; și
- (d) orice transformare sau modificare a unei arme de foc care duce la o modificare a categoriei sau subcategoriei de încadrare a acesteia, inclusiv dezactivarea sau distrugerea sa certificată și data sau datele relevante.

Statele membre se asigură că evidențele privind armele de foc și componentele esențiale, inclusiv datele cu caracter personal aferente, se rețin de către autoritățile competente în sistemele de înregistrare a datelor pentru o perioadă de 30 de ani după distrugerea armelor de foc sau a componentelor esențiale în cauză.

Evidențele privind armele de foc și componentele esențiale menționate la primul paragraf al prezentului alineat și datele cu caracter personal aferente pot fi accesate:

- (a) de către autoritățile competente pentru a acorda sau a retrage autorizațiile menționate la articolul 6 sau 7 sau de către autoritățile competente în scopul procedurilor vamale pe o perioadă de 10 ani după distrugerea armei de foc sau a componentelor esențiale în cauză; și
- (b) de către autoritățile cu atribuții în domeniul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor de drept penal până la 30 ani după distrugerea armei de foc sau a componentelor esențiale în cauză.

Statele membre asigură ștergerea datelor cu caracter personal din sistemele computerizate de înregistrare a datelor după expirarea perioadelor menționate în al doilea și al treilea paragraf. Acest lucru nu aduce atingere cazurilor în care date cu caracter personal specifice au fost transferate unei autorități competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor de drept penal și sunt utilizate în acest context specific, sau altor autorități competente într-un scop compatibil prevăzut de legislația națională. În aceste cazuri, prelucrarea datelor în cauză de către autoritățile competente este reglementată de legislația națională a statului membru în cauză, respectându-se pe deplin legislația Uniunii, în special cea în domeniul protecției datelor.”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pe durata întregii lor perioade de activitate, armurierii și intermediarii trebuie să țină un registru în care trebuie să fie înscrise intrările și ieșirile fiecărei arme de foc și fiecărei componente esențiale aflate sub incidența prezentei directive, precum și caracteristicile care permit identificarea și urmărirea armei de foc sau a componentei esențiale respective, în special tipul acestora, marca, modelul, calibrul și numărul de serie ale acestora și numele și adresa furnizorilor și ale persoanelor care le-au achiziționat.

La încetarea activității lor, armurierii și intermediarii predau acest registru autorității naționale responsabile de administrarea sistemelor computerizate de înregistrare a datelor vizate la primul paragraf.

Statele membre se asigură că armurierii și intermediarii stabiliți pe teritoriul lor raportează autorităților naționale competente fără întârzieri nejustificate tranzacțiile în care sunt implicate arme de foc sau componente esențiale, că armurierii și intermediarii dispun de o conexiune electronică cu respectivele autorități în scopul acestei raportări și că sistemele computerizate de înregistrare a datelor sunt actualizate imediat după primirea informațiilor privind aceste tranzacții.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că toate armele de foc pot fi, în orice moment, asociate cu posesorii lor.”

4. Articolul 4a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4a

Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele cărora li s-a acordat un permis sau, în ceea ce privește armele de foc clasificate în categoria C, numai de către persoanele care sunt în mod special autorizate să achiziționeze și să dețină astfel de arme de foc în conformitate cu legislația națională.”

5. Articolul 4b se elimină.

6. Articolele 5 și 6 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 5

(1) Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele care au un motiv întemeiat și care:

- (a) au împlinit cel puțin vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor de achiziționare (în afara cumpărării) și deținere de arme de foc în scopul practicării vânătorii sau a tirului sportiv, cu condiția ca, în acest caz, persoanele sub 18 ani să aibă permisiunea părinților, să se afle sub îndrumarea părinților sau sub îndrumarea unei persoane adulte care deține un permis pentru arme de foc sau pentru o armă de vânatoare valabil sau să practice aceste activități în cadrul unui centru de instruire care deține licență sau este autorizat în alt mod și ca părintele sau persoana adultă cu un permis valabil de deținere de armă de foc sau de vânatoare să își asume responsabilitatea pentru depozitarea corespunzătoare în conformitate cu articolul 5a; și
- (b) nu sunt susceptibile de a reprezenta un pericol pentru propria persoană sau pentru alții, pentru ordinea publică sau siguranța publică. Se consideră că existența unei condamnări pentru săvârșirea cu intenție și cu violență a unei infracțiuni indică un astfel de pericol.

(2) Statele membre dețin un sistem de monitorizare, pe care îl pot folosi în mod continuu sau periodic, pentru a asigura îndeplinirea condițiilor de autorizare stabilite de legislația națională pe durata autorizării și, între altele, evaluarea informațiilor medicale și psihologice pertinente. Modalitățile specifice ale respectivei monitorizări se stabilesc în conformitate cu legislația națională.

În cazul în care una dintre condițiile de autorizare nu mai este îndeplinită, statele membre retrag autorizația respectivă.

Statele membre nu pot interzice persoanelor rezidente pe teritoriul lor să dețină o armă de foc achiziționată într-un alt stat membru decât dacă interzic achiziționarea aceluiași tip de armă de foc pe teritoriul lor.

(3) Statele membre se asigură că o autorizație pentru achiziționarea și o autorizație pentru deținerea unei arme de foc clasificate în categoria B se retrage în cazul în care se constată că persoana căreia i-a fost acordată respectiva autorizație deține un încărcător care se poate monta pe arme de foc semiautomate cu percuție centrală sau cu repetiție, care:

- (a) poate conține mai mult de 20 de cartușe; sau
- (b) în cazul armelor de foc cu țeavă lungă, poate conține mai mult de 10 cartușe,

cu excepția cazului în care persoana în cauză a primit o autorizație în temeiul articolului 6 sau o autorizație care a fost confirmată, reînnoită sau prelungită în temeiul articolului 7 alineatul (4a).

Articolul 5a

În vederea reducerii la minimum a riscului ca o persoană neautorizată să aibă acces la arme de foc și muniție, statele membre stabilesc norme cu privire la supravegherea adecvată a armelor de foc și a muniției, precum și norme privind depozitarea corespunzătoare a acestora în condiții de siguranță. Nu este permis ca armele de foc și muniția acestora să fie ușor accesibile împreună. Supravegherea corespunzătoare înseamnă că persoana care deține în mod legal arma de foc sau muniția respectivă are control asupra acesteia în timpul transportului și al utilizării sale. Nivelul de control al sistemelor de depozitare corespunzătoare reflectă numărul și categoria armelor de foc și a muniției vizate.

Articolul 5b

Statele membre se asigură că, în cazurile care implică achiziționarea și vânzarea de arme de foc sau de componente esențiale sau de muniție care se încadrează la categoria A, B sau C, efectuate prin intermediul contractelor la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), identitatea și, atunci când este necesar, autorizația cumpărătorului armei de foc sau a componentelor esențiale sau a muniției sunt verificate înainte de livrarea acestora sau cel mai târziu în momentul livrării acestora către persoana respectivă de către:

- (a) un armurier sau un intermediar deținător de licență sau autorizat; sau
- (b) o autoritate publică sau un reprezentant al respectivei autorități publice.

(* Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

Articolul 6

(1) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (2), statele membre iau toate măsurile necesare pentru a interzice achiziționarea și deținerea de arme de foc, de componente esențiale și de muniție clasificate în categoria A. Acestea se asigură că armele de foc, componentele esențiale și muniția care sunt deținute în mod ilegal, cu încălcarea acestei interdicții, sunt confiscate.

(2) În scopul protejării infrastructurii critice, a transporturilor comerciale maritime și a convoaielor cu valoare ridicată, precum și în scopuri de apărare națională, scopuri educaționale, culturale, istorice și de cercetare și fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (1), autoritățile naționale competente pot acorda, în cazuri individuale, în mod excepțional și justificate în mod corespunzător, autorizații pentru arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A, dacă acest lucru nu contravine siguranței sau ordinii publice.

(3) Statele membre pot decide să autorizeze, în cazuri individuale speciale, în mod excepțional și justificate în mod corespunzător, colecționari să achiziționeze și să dețină arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A, sub rezerva respectării unor condiții stricte privind securitatea, inclusiv aducerea de dovezi autorităților naționale competente care să demonstreze că au fost instituite măsuri pentru a aborda orice riscuri la adresa siguranței sau ordinii publice și că armele de foc, componentele esențiale ale acestora sau muniția în cauză sunt depozitate cu respectarea unui nivel de securitate proporțional cu riscurile asociate accesului neautorizat la acestea.

Statele membre se asigură că colecționarii autorizați în temeiul primului paragraf de la acest alineat pot fi identificați în sistemele computerizate de înregistrare a datelor menționate la articolul 4. Colecționarii astfel autorizați trebuie să țină un registru cu toate armele de foc deținute și clasificate în categoria A, care să fie accesibil autorităților naționale competente. Statele membre instituie un sistem de monitorizare adecvat vizând toți colecționarii astfel autorizați, luând în considerare toți factorii relevanți.

(4) Statele membre pot acorda autorizații armurierilor sau intermediarilor, în cadrul activității lor profesionale respective, pentru achiziționarea, fabricarea, dezactivarea, repararea, furnizarea, transferul și deținerea de arme de foc, de componente esențiale și de muniție clasificate în categoria A, sub rezerva unor condiții stricte privind securitatea.

(5) Statele membre pot autoriza muzeele să achiziționeze și să dețină arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoriile A și B, sub rezerva unor condiții stricte privind securitatea.

(6) Statele membre pot autoriza practicanții de tir sportiv să achiziționeze și să dețină arme de foc semiautomate clasificate la punctele 6 și 7 din categoria A, sub rezerva următoarelor condiții:

- (a) o evaluare satisfăcătoare a informațiilor pertinente care decurg din aplicarea articolului 5 alineatul (2);
- (b) furnizarea unei dovezi că practicantul de tir sportiv respectiv se antrenează în mod activ sau participă la competiții de tir sportiv recunoscute de către o organizație de tir sportiv recunoscută în mod oficial în statul membru respectiv sau de către o federație de tir sportiv consacrată la nivel internațional și recunoscută în mod oficial; și

- (c) furnizarea unui certificat din partea unei organizații de tir sportiv recunoscute în mod oficial care să confirme că:
- (i) practicantul de tir sportiv este membru al unui club de tir și practică tirul sportiv în mod regulat în cadrul acestuia de cel puțin 12 luni; și
 - (ii) arma de foc în cauză îndeplinește cerințele necesare pentru o disciplină de tir sportiv recunoscută de o federație de tir sportiv consacrată la nivel internațional și recunoscută în mod oficial.

În ceea ce privește armele de foc clasificate la punctul 6 din categoria A, statele membre care au un sistem militar bazat pe serviciul militar general și în care este instituit, în ultimii 50 de ani, un sistem de transfer al armelor de foc de uz militar către persoanele care părăsesc armata după îndeplinirea atribuțiilor lor militare pot autoriza respectivele persoane, în calitatea lor de practicanți de tir sportiv, să păstreze o armă de foc utilizată pe perioada serviciului lor militar obligatoriu. Autoritatea publică competentă în cauză transformă armele de foc respective în arme de foc semiautomate și verifică în mod periodic că persoanele care utilizează astfel de arme de foc nu reprezintă un risc pentru siguranța publică. Se aplică dispozițiile prevăzute la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

(7) Autorizațiile emise în temeiul prezentului articol se reexaminează periodic, la intervale care nu depășesc cinci ani.”

7. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Autorizațiile de deținere a armelor de foc se reexaminează periodic, la intervale care nu depășesc cinci ani. O autorizație poate fi reînnoită sau prelungită în cazul în care condițiile pe baza cărora a fost acordată sunt îndeplinite în continuare.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Statele membre pot decide să confirme, să reînnoiască sau să prelungescă autorizațiile pentru armele de foc semiautomate încadrate la punctul 6, 7 sau 8 din categoria A pentru o armă de foc care a fost clasificată la categoria B și achiziționată legal și înregistrată înainte de 13 iunie 2017, cu condiția respectării celorlalte condiții stabilite în prezenta directivă. Statele membre pot, de asemenea, să permită achiziționarea acestor arme de foc de către alte persoane autorizate de statele membre în conformitate cu prezenta directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/853 a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Directiva (UE) 2017/853 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2017 de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme (JO L 137, 24.5.2017, p. 22).”

8. La articolul 8, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care un stat membru interzice sau supune unei autorizări achiziționarea și deținerea pe teritoriul său a unei arme de foc clasificate în categoria B sau C, acesta informează celelalte state membre, care introduc mențiuni speciale în acest sens pe orice permis european de armă de foc pe care îl eliberează pentru o asemenea armă de foc în temeiul articolului 12 alineatul (2).”

9. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

(1) Regimul achiziției și deținerii de muniție este identic cu acela al deținerii de arme de foc cărora le este destinată muniția.

Achiziția încărcătoarelor pentru armele de foc semiautomate cu percuție centrală care pot conține mai mult de 20 de cartușe sau mai mult de 10 cartușe în cazul armelor de foc cu țeavă lungă este permisă doar persoanelor care primesc o autorizație în temeiul articolului 6 sau o autorizație care a fost confirmată, reînnoită sau prelungită în temeiul articolului 7 alineatul (4a).

(2) Armurierii și intermediarii pot refuza să finalizeze orice tranzacție pentru achiziția de muniție completă sau de componente de muniție pe care o consideră în mod rezonabil suspectă din cauza naturii sau amplitudinii sale și raportează autorităților competente orice încercare de realizare a unei astfel de tranzacții.”

10. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 10a

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că dispozitivele echipate cu un tub de cartuș care sunt proiectate numai pentru a trage gloanțe oarbe sau muniție pirotehnică de semnalizare sau pentru a expulza substanțe iritante sau alte substanțe active nu pot fi transformate pentru a expulza o alice, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie.

(2) Statele membre încadrează la categoria armelor de foc dispozitivele echipate cu un tub de cartuș care sunt proiectate numai pentru a trage gloanțe oarbe sau muniție pirotehnică de semnalizare sau pentru a expulza substanțe iritante sau alte substanțe active și care pot fi transformate pentru a expulza o alice, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc specificații tehnice ale armelor de alarmă și ale armelor de semnalizare fabricate sau importate în Uniune la 14 septembrie 2018 sau ulterior datei respective, pentru a se asigura faptul că aceste arme nu pot fi transformate pentru a expulza o alice, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2). Comisia adoptă primul astfel de act de punere în aplicare până la 14 septembrie 2018.

Articolul 10b

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru verificarea de către o autoritate competentă a dezactivării armelor de foc, pentru a se asigura că modificările aduse unei arme de foc o transformă în mod ireversibil, în ceea ce privește toate componentele esențiale, într-o armă nefuncțională și care nu se pretează la îndepărtări, înlocuiri sau modificări care ar permite reactivarea în orice mod a armei de foc. În contextul acelei verificări, statele membre dispun eliberarea unui certificat și a unui înscris care să ateste dezactivarea armei de foc și aplicarea pe suprafața armei de foc a unui marcaj clar vizibil în acest sens.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc standarde și tehnici de dezactivare, pentru a se asigura că toate componentele esențiale ale unei arme de foc devin definitiv nefuncționale și că nu pot fi îndepărtate, înlocuite sau modificate astfel încât arma de foc să poată fi reactivată în vreun fel. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2).

(3) Actele de punere în aplicare menționate în alineatul (2) nu se aplică armelor de foc dezactivate înainte de data aplicării respectivelor acte de punere în aplicare, cu excepția cazului în care aceste arme de foc sunt transferate într-un alt stat membru sau sunt introduse pe piață ulterior acelei date.

(4) Statele membre pot să notifice Comisiei în termen de două luni de la 13 iunie 2017 standardele și tehnicile lor naționale de dezactivare aplicate înainte de 8 aprilie 2016, prezentând motivele pentru care nivelul de siguranță asigurat de aceste standarde și tehnici naționale de dezactivare este echivalent cu cel asigurat de specificațiile tehnice pentru dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei (*), astfel cum era aplicabil la 8 aprilie 2016.

(5) În cazul în care statele membre notifică Comisia în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, Comisia adoptă, cel târziu la 12 luni după notificare, acte de punere în aplicare pentru a decide dacă standardele și tehnicile naționale de dezactivare astfel notificate au asigurat dezactivarea armelor de foc la un nivel de securitate echivalent cu cel asigurat de specificațiile tehnice pentru dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403, astfel cum era aplicabil la 8 aprilie 2016. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2).

(6) Până la data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (5), toate armele de foc dezactivate în conformitate cu standardele și tehnicile naționale de dezactivare aplicate înainte de 8 aprilie 2016 respectă, atunci când sunt transferate în alt stat membru sau introduse pe piață, specificațiile tehnice pentru dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403.

(7) Armele de foc dezactivate înainte de 8 aprilie 2016 în conformitate cu standardele și tehnicile naționale de dezactivare considerate că asigură un nivel de securitate echivalent cu cel asigurat de specificațiile tehnice pentru

dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403, astfel cum era aplicabil la 8 aprilie 2016, se consideră a fi arme de foc dezactivate inclusiv în cazul în care sunt transferate în alt stat membru sau introduse pe piață după data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (5).

(*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei din 15 decembrie 2015 de elaborare a unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale (JO L 333, 19.12.2015, p. 62)."

11. În titlul capitolului 3, cuvântul „Comunitate” se înlocuiește cu cuvântul „Uniune”.

12. La articolul 11, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 12, armele de foc pot fi transferate dintr-un stat membru în altul doar conform procedurii prevăzute la prezentul articol. Această procedură se aplică și în cazul transferurilor de arme de foc efectuate în temeiul unui contract la distanță, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE.”

13. La articolul 12, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În pofida alineatului (1), vânătorii și persoanele care realizează reconstituiri istorice, pentru armele de foc clasificate în categoria C, și sportivii de tir, pentru armele de foc clasificate în categoria B sau C și armele de foc clasificate în categoria A pentru care a fost acordată o autorizație în temeiul articolului 6 alineatul (6) sau pentru care autorizația a fost confirmată, reînnoită sau prelungită în temeiul articolului 7 alineatul (4a), pot deține, fără autorizația prealabilă menționată la articolul 11 alineatul (2), una sau mai multe arme de foc în timpul unei călătorii în două sau mai multe state membre în scopul practicării activităților lor, cu condiția:

(a) să posede un pașaport european pentru arme de foc în care să fie înscrise armele respective; și

(b) să fie în măsură să dovedească motivul călătoriei, în special prin prezentarea unei invitații sau a altei dovezi privind activitățile de vânatoare, tir sportiv sau reconstituire istorică la care participă în statul membru de destinație.”;

(b) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, derogarea respectivă nu se aplică pentru călătoriile într-un stat membru care, în temeiul articolului 8 alineatul (3), fie interzice achiziționarea și deținerea armei de foc respective, fie solicită o autorizație în acest scop. În acest caz, va fi aplicată o mențiune expresă pe permisul european pentru arme de foc. Statele membre pot, de asemenea, să refuze aplicarea acestei derogări în cazul armelor de foc clasificate în categoria A pentru care a fost acordată o autorizație în temeiul articolului 6 alineatul (6) sau pentru care autorizația a fost confirmată, reînnoită sau prelungită în temeiul articolului 7 alineatul (4a).”

14. La articolul 13, se adaugă următoarele alineate:

„(4) Folosind mijloace electronice, autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații referitoare la autorizațiile acordate pentru transferul de arme de foc către un alt stat membru și de informații referitoare la refuzurile de acordare a autorizațiilor în conformitate cu articolele 6 și 7 din motive de securitate sau legate de credibilitatea persoanei vizate.

(5) Comisia prevede un sistem pentru schimbul de informații menționat în prezentul articol.

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 13a, pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea mecanismelor detaliate necesare pentru schimbul sistematic de informații prin mijloace electronice. Comisia adoptă primul act delegat de acest fel până la 14 septembrie 2018.”

15. Articolul 13a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13a

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 13 iunie 2017.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate aflate deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 13b

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*). Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

17. La articolul 15 alineatul (1), cuvintele „ale Comunității” se înlocuiesc cu cuvintele „ale Uniunii”.

18. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Până la 14 septembrie 2020, și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive, inclusiv o verificare a adecvării dispozițiilor sale, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative privind, în special, categoriile de arme de foc din anexa I și aspecte legate de punerea în aplicare a sistemului pentru pașaportul european pentru arme de foc, de marcaj și de impactul noilor tehnologii, cum ar fi imprimarea 3D, de utilizarea codului QR și de utilizarea identificării prin radiofrecvență (RFID).”

19. Anexa I se modifică după cum urmează:

1. Secțiunea II se modifică după cum urmează:

(a) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul prezentei directive, armele de foc se clasifică în următoarele categorii.”;

(b) punctul A se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se elimină;

(ii) la categoria A, se adaugă următoarele puncte:

„6. Arme de foc automate care au fost transformate în arme de foc semiautomate fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (4a).

7. Oricare dintre următoarele arme de foc semiautomate cu percuție centrală:
 - (a) arme de foc cu țeavă scurtă care permit lansarea a peste 21 de cartușe fără reîncărcare, în cazul în care:
 - (i) un încărcător cu o capacitate de peste 20 de cartușe face parte din arma de foc respectivă; sau
 - (ii) în aceasta este inserat un încărcător detașabil cu o capacitate care depășește 20 de cartușe;
 - (b) arme de foc cu țeavă lungă care permit lansarea a peste 11 cartușe fără reîncărcare, în cazul în care:
 - (i) un încărcător cu o capacitate de peste 10 cartușe face parte din arma de foc; sau
 - (ii) în aceasta este inserat un încărcător detașabil cu o capacitate care depășește 10 cartușe.
8. Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă (adică arme de foc concepute inițial pentru tragere de la nivelul umărului) a căror lungime poate fi redusă la mai puțin de 60 cm fără ca acestea să își piardă funcționalitatea, cu ajutorul unui pat rabatabil sau telescopic sau al unui pat ce poate fi demontat fără a folosi unelte.
9. Orice arme din această categorie care au fost transformate în arme cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică sau care au fost transformate în arme de spectacol sau acustice.”;

(iii) categoria B se înlocuiește cu următorul text:

„Categoria B – Arme de foc supuse autorizării

1. Arme de foc cu țeavă scurtă cu repetiție.
2. Arme de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție centrală.
3. Arme de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție anulară, cu o lungime totală sub 28 cm.
4. Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă ale căror încărcătoare și camere pot conține împreună mai mult de trei cartușe în cazul armelor de foc cu percuție pe ramă și mai mult de trei, dar mai puțin de 12 cartușe în cazul armelor de foc cu percuție centrală.
5. Arme de foc semiautomate cu țeavă scurtă, altele decât cele enumerate la punctul 7 litera (a) din categoria A.
6. Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă enumerate la punctul 7 litera (b) din categoria A ale căror încărcătoare și camere nu pot conține împreună mai mult de trei cartușe, al căror încărcător este detașabil sau pentru care nu poate fi garantată imposibilitatea transformării, cu ajutorul unor unelte obișnuite, în arme ale căror încărcătoare și camere pot conține împreună mai mult de trei cartușe.
7. Arme de foc cu țeavă lungă cu repetiție și semiautomate cu țeavă netedă care nu depășește 60 cm.
8. Orice arme de foc din această categorie, care au fost transformate în arme cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică sau care au fost transformate în arme de spectacol sau acustice.
9. Arme de foc semiautomate pentru uz civil, care seamănă cu armele cu mecanisme automate, altele decât cele enumerate la punctele 6, 7 sau 8 din categoria A.”;

(iv) categoria C se înlocuiește cu următorul text:

„Categoria C – Arme de foc și arme care fac obiectul declarării

1. Arme de foc cu țeavă lungă cu repetiție, altele decât cele menționate la categoria B punctul 7.
2. Arme de foc cu țeavă lungă cu tragere foc cu foc prin țeavă spiralată.
3. Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă, altele decât cele enumerate la categoria A sau B.
4. Arme de foc cu țeavă scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție anulară, de o lungime totală mai mare sau egală cu 28 cm.

5. Orice arme de foc din această categorie care au fost transformate în arme cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică sau care au fost transformate în arme de spectacol sau acustice.
6. Arme de foc clasificate în categoria A sau B sau în prezenta categorie care au fost dezactivate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403.
7. Arme de foc cu țeavă lungă cu tragere foc cu foc prin țeavă netedă introduse pe piață la 14 septembrie 2018 sau ulterior datei respective.”;

(v) categoria D se elimină;

(c) punctul B se elimină.

2. Secțiunea III se înlocuiește cu următorul text:

„III. În sensul prezentei anexe, nu sunt incluse în definiția armelor de foc obiectele care corespund definiției, dar care:

- (a) sunt concepute în scopul de alarmare, semnalizare, protejare, abataj, pescuit cu harpon sau în scopuri industriale sau tehnice, cu condiția să nu poată fi utilizate decât în acel scop;
- (b) sunt considerate drept arme antice în măsura în care nu au fost incluse în categoriile prevăzute în partea II și li se aplică legislația națională.

Până la coordonarea la nivelul Uniunii, statele membre pot aplica legislațiile lor naționale în ceea ce privește armele de foc enumerate în prezenta parte.”

20. În anexa II, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) mențiunile:

«Dreptul de a efectua o călătorie în alt stat membru cu una sau mai multe arme clasificate în categoria A, B, C sau D, menționat în prezentul permis, face obiectul uneia sau al mai multor autorizații corespunzătoare prealabile din partea statului membru vizitat. Aceste autorizații pot fi înscrise în permis.

Autorizația prealabilă prevăzută anterior nu este, în principiu, necesară pentru a efectua o călătorie cu o armă de foc clasificată în categoria C în scopul de a practica vânătoarea sau de a realiza o reconstituire a unui eveniment istoric, sau cu o armă clasificată în categoria A, B sau C în scopul de a practica tirul sportiv, cu condiția ca persoana care efectuează călătoria să fie în posesia unui permis de armă și să poată prezenta motivul călătoriei.»

În cazul în care un stat membru a informat celelalte state membre, conform articolului 8 alineatul (3), că deținerea anumitor arme de foc clasificate în categoria B sau C este interzisă sau supusă autorizării, se adaugă una dintre mențiunile următoare:

«O călătorie în ... [statul (statele) în cauză] cu arma ... (identificare) este interzisă.»

«O călătorie în ... [statul (statele) în cauză] cu arma ... (identificare) este supusă autorizării.»

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 14 septembrie 2018. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 4 alineatul (3) și articolului 4 alineatul (4) din Directiva 91/477/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, până la 14 decembrie 2019. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

(3) Atunci când statele membre adoptă aceste acte în temeiul alineatelor (1) și (2), acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(4) În pofida alineatului (1), statele membre pot, în ceea ce privește armele de foc achiziționate înainte de 14 septembrie 2018, să suspende obligația de a declara armele de foc clasificate în categoria C punctele 5, 6 sau 7 până la 14 martie 2021.

(5) Statele membre transmit Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 17 mai 2017.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
C. ABELA

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale)

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 95 din 7 aprilie 2017)

În cadrul întregului text al regulamentului:

în loc de: „(UE) 2017/...”,

se citește: „(UE) 2017/625”;

în loc de: „JO L ..., ..., p.”,

se citește: „JO L 95, 7.4.2017, p. 1.”

La pagina 95, articolul 135:

în loc de: „(1) Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*) se aplică în măsura în care informațiile prelucrate prin intermediul IMSOC conțin date cu caracter personal astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE și la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(*) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”

se citește: „(1) Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (1) se aplică în măsura în care informațiile prelucrate prin intermediul IMSOC conțin date cu caracter personal astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE și la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(1) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”

La pagina 113, semnături:

în loc de: „Pentru Consiliu
Președintele
...”,

se citește: „Pentru Consiliu
Președintele
I. BORG”;

în loc de: „Pentru Parlamentul European
Președintele
...”,

se citește:

„Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI”.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO